ŠESTKRATNI NAMEN GABRIELOVEGA OBISKA PRI DANIELU

Jeffersonville, IN, ZDA
30. julij 1961

1 …tako sem presenečen nad našimi malimi najstniki danes zjutraj, ti majhni…, saj veste, majhne ›Fefe‹ in ›Fifi‹, mladostniki, veste, šestnajstletniki… In oni pridejo v cerkev, saj veste, okrog…, majhna dekleta v teh letih želijo biti lepa, saj veste. One imajo svoje lase spete na vrhu glave. Opazil sem jih, ko sem pridigal. Kar naprej so jih vlekle navzdol in vlekle, potem pa so jih odpihovale z obraza. Kodri so jim prišli…

2 Majhna deklica od sestre Dowling, opazil sem jo in majhno od brata Collinsa. Kako ji je ime? Majhna Betty. Nekako sem se nasmehnil v sebi, ko sem videl vse te ljubke, veste, vse pritrjene, in potem je to direktno…

No, naj bodo blagoslovljena vaša srca, ve ljubke, ve ste meni tako ali tako čedne. To je res. Ljubko je, čeden je duh, ki bo prišel in sedel na takšnih službah ter poslušal Evangelij. To je tisto, kar naredi dekle lepo. In mislim, da vsak pravi fant, ki je dostojen poroke, razmišlja na tak način. (Nekdo pravi: »Amen.«) Hvala vam, gospod, nekdo se strinja z mano. To je res. V redu. Verjamem, da je to resnica.

3 Torej, ali ni to čudno? Takoj ko sem odprl Sveto Pismo, se mi je naravnost odprl Daniel 9. Torej, po navadi bi vsem dejal, naj ne slečejo svojega plašča, če imajo luknjo na svoji srajci in upam, da je na moji ni. Ampak bil je čas, ko ga nisem mogel sleči, ker sem imel luknjo na srajci, zagotovo. In mislim, da je ta nima.

Zdaj pa, oh, kar se mene tiče, in verjamem tudi za občinstvo, zelo cenimo prisotnost Svetega Duha, ki je bil tu danes zjutraj. In cenimo to prijateljstvo in prisotnost drug ob drugem. Kako lepo, kako dobro, kako je prijetno, da bratje bivajo skupaj v slogi. To je kot dragoceno olje maziljenja, ki je teklo po Aronovi bradi vse skozi po ščitniku njegove srajce.

4 Odšel sem tja čez, da bi jedel v Blue Boaru ni koga sem srečal tam? Brata Billa in sestro Daich, ki sta sedela tam in jedla enega izmed najlepše pečenih piščancev, kar sem jih kdaj videl in imeli smo se lepo, ko smo se potili ob tem, saj veste. Odšel sem gor in tam spoznal velik del cerkve in so želeli celo plačati moje kosilo. No, to je res lepo. Cenim to.

Ko sem prišel domov, je prišel Billy s škatlo paradižnikov, ki mi jih je nekdo prinesel vso pot iz prijetno hladne Georgije, kjer je tam spodaj v tem času tako hladno, kot so mi povedali.

5 Srečal sem majhnega prijatelja tam zunaj. Vračal sem se iz svojih popoldanskih razgovorov in se pred kakšno uro in pol vračal proti cerkvi. In majhen, eden izmed mladeničev tam zunaj, dejal je… Dejal sem: »Zelo vroče je.«

Dejal je: »Zares je.« Vedel sem, da je iz Georgije. Tako da je dejal: »Tako vroče je tudi spodaj v Georgiji.«

No, mi poskušamo pobegniti pred enim veliko bolj vročim mestom, kajne? Zato smo tukaj.

6 Najlepša hvala, prijatelji, za vso vašo dobroto. Kaj bi jaz brez vas? Le kaj bi jaz brez vas? Če ne bi imel nikogar, ki bi me ljubil, nikogar, ki bi poslušal to sporočilo, celotno moje sporočilo ne bi imelo nobenega smisla. Ne morem ga pridigati telefonskim drogovom in drevesom. Oni tega ne bi razumeli. Tako da morajo to dobiti ljudje kot ste vi, ki bodo prišli in to poslušali. In ko pridete ter sedite na tem vročem mestu in to je… Moja žena je rekla, da je danes zjutraj skoraj zgorela. In videti ljudi, včasih bolne ljudi, ki sedijo na takšnih srečanjih, kot je današnje… Naj vam Bog da čudovit prijeten dom v slavi. To je moja molitev. In jaz samo upam in zaupam, da bo On to naredil.

7 Sedaj pa poglejmo. Moj plašč? Nekdo ga je vzel od tukaj. In nocoj bi želel nekaj prebrati. Koliko vas je uživalo v prvem delu tega? Oh, če le ne bi bilo tako vroče, mi bi samo nadaljevali skozi teden, s knjigo Razodetja. Jaz enostavno ljubim to. Enostavno

živim v tem. In vi molite zame ta teden, kajti naslednjo nedeljo, po Božji volji, moram povezati vse te tedne skupaj. In to je nekaj, o čemer še ne vem ničesar. In tako samo zaupam v Gospoda, da bo On imel odgovor zame.

In bral sem različne pisce, ki so govorili o tem, ki so pisali o tem. Prebral sem tukajšnje opombe dr. Scofielda, velikega učenjaka. Zagotovo se ne morem strinjati z njim, kar se tiče mnogih njegovih komentarjev, ker ne morem videti, kje... To mora ustvariti pravilno sliko.

8 Torej, kaj če bi sestavljali nekakšno narezljano sestavljanko skupaj in prva stvar, saj veste, rekli bi: »Oh, to gre sem gor.« »Ne, prepričan sem, da gre to sem gor.« Torej, morali bi pogledati sem na vaš vzorec, da bi vedeli, kaj počnete. Če ne boste, boste imeli vašo sceno popolnoma pomešano.

Torej, kaj če bi imeli sliko velikega lepega podeželja s kravo, ki se pase na vrhu drevesa? Torej, to ne bi bilo v redu, kajne? Saj se ona ne pase na vrhu drevesa. Na takšen način je to. Če Sveti Duh ne sestavi tega Pisma skupaj… Šele potem imate celotno veliko sliko odrešenja. To je tisto, kar želimo: resnico. In dokler ne bomo poznali resnice, bomo pustili to pri miru. In potem ko nam Bog da resnico, no, potem bom govoril o tem.

9 Saj veste, brat Roy Slaughter in nekateri od tukajšnjih starodobnikov, ki so začeli tam čez pred mnogimi časi… To je bilo približno, mislim da v prvih treh ali štirih letih mojega službovanja tukaj v Tabernaklju. Jaz sploh ne bi pridigal na temo pekla, ker nisem mogel razbrati ali je to goreče mesto ali pa je to bil grob. In vedno ko je Beseda govorila ›grob‹, sem pogledal prevod. Dejala je ›hades‹. Hades je grob. Vedno ko bi se govorilo o peklu - hades, o grobu, sem pustil to pri miru, dokler resnično nisem ugotovil, o čem govorim in nato sem pridigal o peklu. Torej, ko sem resnično spoznal celotno sliko in videl, kam to spada, ker… Čutil sem, da je pridigar odgovoren Bogu za to, kaj govori skupnosti, ker se bodo oni oprijeli tega. In tako, kaj če bi jih navedli, da se oprimejo napačnega mesta in potem bo prišel čas, ko ne bodo mogli več stati na tem. Vidite? In v tej viziji, ki mi jo je Bog dal pred določenim časom, ko so ti milijoni… Ko mi je nekdo dejal: »Ti moraš biti najprej sojen po Evangeliju, ki si ga pridigal.«

Dejal sem: »Jaz sem pridigal isto stvar, kot Pavel in ostali od njih.«

In več milijonov glasov je zaklicalo: »Mi počivamo na tem.« To je to. Vidite? V redu.

10 Torej, nocoj želim nadaljevati, da ne bi bili predolgi. In ne pozabite zdaj… Danes zjutraj (tukaj sem zbral nekaj zapiskov), danes zjutraj sem govoril o Danielu v ujetništvu in o Gabrielu, ki je prišel k njemu, da bi ga poučil o prihodnosti. To je tisto, kar smo imeli danes zjutraj, navodila za prihodnost.

Torej, nocoj govorimo o šestkratnem namenu Gabrielovega obiska pri Danielu in naslednjo nedeljo, če bo Božja volja, bomo umestili sedemdeset tednov, v kateri časovni element spadajo in kje stojimo. Torej, če bi to le lahko našli in naredili za gotovo in zanesljivo, potem bi enostavno vedeli za uro, v kateri živimo.

Torej, mi ne bomo vedeli, kdaj On prihaja. Tega nihče ne bo vedel. Niti Jezus sam tega ni vedel. On je dejal, da tega ne ve. On je samo dejal, da to ve le Oče. Niti angeli ne vedo tega. Nihče od nas ne ve, kdaj On prihaja, toda mi lahko povemo uro, čas, v katerem živimo, zavedajoč se, kako blizu tega smo.

11 Za te male radovedneže, ker fantje snemajo kasete… Stroji se vrtijo tam zadaj v sobi. In kasete, seveda, one se pošiljajo vsepovsod.

Torej, ta jutranja lekcija, potem ko smo opravili pogled za nazaj v 4. in 5. poglavje, potem pa smo začeli z 9. poglavjem Daniela. In sedaj, nocoj nadaljujemo z 9. poglavjem. Preden se bomo tega lotili, za trenutek sklonimo glave in govorimo Avtorju Besede.

12 Naš milostljiv Bog, prepričan sem, da Ti dobro poznaš namere naših src. Ti veš, zakaj smo tukaj. Ti veš, da nocoj sploh nismo prišli sem, ker bi pri sebi mislili, da je to eno lepo mesto za obisk in da bi se to popoldne malo sprostili. Oče, jaz ne verjamem, da je katerakoli oseba tukaj zaradi tega. Verjamem, da smo nocoj tukaj, ker smo smrtno iskreni, pošteni, ker želimo spoznati ›Tako govori Gospod‹.

Mi Te ljubimo, Gospod, in mi ljubimo Tvojo Besedo. In če je ta prostor, ki si nam ga

Ti zagotovil, samo streha nad našo glavo in s temi betonskimi bloki, smi Ti hvaležni za to mesto. Kajti mi verjamemo, da obstaja dom onstran neba, h kateremu smo usmerjeni. In razmišljamo o naših prednikih, ki sploh niso imeli teh privilegijev in to upogiba naša srca v sramoto, Gospod, če se sploh pritožujemo.

Torej, Oče, mi molimo, da nam nocoj odpreš Pismo. Pridi, pojdi z vsakim od nas, ko gremo nocoj po tej poti. Govori z nami, tako kot si to storil s tistima dvema, ki sta šla iz Jeruzalema v Emavs in ko se ta služba nocoj konča, da bomo lahko odšli v svoje domove in rekli: »Ali niso naša srca gorela v nas, ko smo Ga slišali, kako govori preko Svoje Besede.«

Blagoslovi branje. Blagoslovi moja šibka prizadevanja, Gospod. Odpri mi usta za resnico in zapri za to, kar je napačno. In sprejmi slavo Zase in slavo v Tvojih ljudeh, da bi oni lahko videli uro, v kateri živimo in skorajšnji prihod Gospoda Jezusa. Ker mi to prosimo v Njegovem Imenu, v Imenu Jezusa Kristusa. Amen.

13 Torej, če se za nekaj trenutkov vrnemo na Pismo. Ugotovili smo, da je bil Daniel v ujetništvu dolgih 68 let. Razmišljajte o tem. Torej, vi s svojimi svinčniki in papirjem, ki tega niste dobili danes zjutraj, lahko si zabeležite nocoj. Od leta Gospodovega 606 do 538. Odvzemite 538 od 606 in dobite 68 let Danielovega ujetništva, brez cerkve, kamor bi zahajal, brez pridige, ki bi jo slišal, brez vsega. Toda imel je nekaj knjig in zvitkov od preroka, ki je prerokoval pred njim in to je bil Jeremija.

14 Torej, medtem ko je bil v proučevanju Pisma, je videl, kako se čas izteka, da je čas sedemdesetih let… In Daniel je slovesno verjel vsako besedo, ki jo je prerok Jeremija spregovoril. In nocoj bom rekel svojemu razredu tole: ali verjamemo našim prerokom? Da, gospod! Kajti Gospodova Beseda prihaja k prerokom. Oni imajo: »Tako govori Gospod.« In pravi prerok se ne bo nikoli razlikoval od besed drugega preroka. On nikoli ne bo izrekel nekaj, kar to ne bi povedalo. On bo povedal točno to, kar je povedal pravi prerok. To jih dela za preroke. In ko oni to dobijo in ko napovejo, kaj nas čaka v prihodnosti… Oni to poznajo s strahom v svojem srcu, da ne bi povedali kaj napačnega in bi s tem koga odvedli na stranpot. Mi nikoli ne bi hoteli storiti kaj takega. Mi želimo biti popolnoma prepričani, da smo prejeli Gospodovo Besedo, preden rečemo: »Tako govori Gospod.« To mora biti absolutno in neposredno sporočilo z Božjega prestola, ali pa tega nikoli ne bi smeli reči.

15 Torej, medtem ko je proučeval Pismo, je videl, da se sedemdeset let izteka. Glede na to, da je bil tam oseminšestdeset let, sta mu potem v prihodnosti ostali še dve leti, dokler Bog ne bo vrnil svojega ljudstva nazaj v njegovo domovino. Medtem ko je bil v molitvi, smo izvedeli, da je prišel k njemu mogočen angel iz nebes. Ali lahko kdo izgovori njegovo ime? Gabriel. In on je angel za judovsko cerkev. Koliko od vas to ve? To je vedno Gabriel. Gabriel je glasnik judovski cerkvi. On je prišel k Mariji, on je prišel k Zahariji. To je vedno Gabriel. In on je eden izmed velikih nebesnih angelov.

16 In ali ni on prinesel našemu bratu Danielu tako čudoviti pozdrav od Boga? »Oh, Daniel, kajti ljubljen si.« Ali vas to ne navaja k razmišljanju, da vas Bog ljubi? Tudi če nisem tako silno ljubljen, bi kljub temu želel vedeti, da sem tam zgoraj vsaj malo ljubljen. Ali vi ne bi? Zagotovo. Nekako, On na nek način razmišlja o vas. To me navaja, da bi začel vzklikati že ob sami misli, da On skrbi zame. In mi imamo zagotovilo, da Mu je mar za nas, kajti ko smo bili še grešniki, je Kristus umrl namesto nas, bratje. In sedaj, medtem ko smo bili tujci pred Bogom, nas je naredil za bližnje Bogu in nam dal zagotovilo naše odrešitve, kar je Sveti Duh in z vero v to nas to dviguje iznad stvari sveta in vodi preko vsega tega. To je veličastno, kajne? V redu.

17 Ko je bil v molitvi, je prišel Gabriel ter mu povedal, da ne gre samo za dve leti, po katerih bi se vrnili v domovino, temveč mu je pokazal celotno potovanje tega naroda. Razmišljajte o tem. Celotno destinacijo, vso zemeljsko potovanje, Gabriel je to pojasnil Danielu. Dejal je, da je bil poslan, da bi Danielu povedal to veliko stvar. Le kako se je počutil ta prerok? In on mu je povedal, da je bilo tam sedemdeset tednov, ki so bili določeni za ljudstvo do izpolnitve. To je konec časa, ko je vsega konec, izpolnitev. Dejal je: »Tukaj je sedemdeset tednov.«

Nekateri od njih mislijo, da so to meseci, nekateri da so dnevi, nekateri… Če bi to bili dobesedno tedni, potem bi to bilo dve leti in pol - oziroma leto in četrt. In vidite, vi… Obstaja mesto, kjer se moramo držati resnice.

18 »Sedemdeset tednov je odrejenih za tvoje ljudstvo.« Za kakšen namen? Zaradi

česa? Kateremu ljudstvu je to odrejeno? Danielovemu ljudstvu, Judom. In kaj je bilo določeno? Pa ne le Danielu, ampak tudi Danielovemu svetemu mestu. Vidite? - Danielovemu svetemu mestu. Torej, razred, katero je bilo Danielovo sveto mesto? (Skupnost odgovori: »Jeruzalem.«) Jeruzalem.

In sedaj bomo vzeli, mogoče bomo nocoj prišli do tega, kje je bil Jeruzalem. Kdo je ustanovil Jeruzalem? Ali ste kdaj razmišljali o tem? Kdo je ustanovil Jeruzalem? Kdaj je bil ustanovljen? Prišli bomo do tega čez nekaj časa. Kdo je ustanovil Jeruzalem? Fant, to je majhna majcena stvar tam zadaj v kotu, vendar se o tem zagotovo govori. Da, gospod. Kdo je ustanovil Jeruzalem in kdaj je bil ustanovljen? V redu, in to je bilo Danielovo sveto mesto.

19 In mi razumemo, da bo to mesto, ki je bilo prekleto dva tisoč let, ponovno obnovljeno in uveljavljeno in vzpostavljeno bo tempeljsko darovanje, tako kot je bilo na začetku. To je res. To bo Jeruzalem. Zdaj pa… Tam bo žrtev, ki bo dnevno darovana, ponovno bo darovana tako, kot je bilo na začetku. Prišli bomo do večine tega, mislim da nocoj, ali pa do velikega dela tega.

20 Torej, želim da veste, prijatelji, na teh osupljivih stvareh bom zagotovo pustil tedne učenja, toda na nek način udarjam to tako, ko se bo vreme nekoliko ohladilo, ali malo kasneje, ko bomo prišli do teh sedmih Pečatov, sedmih Čaš, sedmih Trobent, in do vseh teh stvari, takrat se bom lahko vrnil nazaj in dejal: »Ali se spomnite teh sedemdesetih Danielovih tednov? Ali se spomnite Cerkvenih dob, ko je šlo to gor in kaj se je zgodilo?« In teh sedemdeset tednov pokriva čas od odhoda Cerkve gor do ponovne vrnitve Cerkve. In to je obdobje, ki jih zajemajo. Torej, ne vseh sedemdeset Danielovih tednov, ampak en del tega.

21 »Sedemdeset tednov je odrejenih.« Torej, tam je bil šestkratni namen njegovega obiska, ko mu je govoril, kaj vse se bo zgodilo. Torej, obstaja šestkratni namen njegovega obiska. Mislim da bomo nocoj zapustili to Pisemsko mesto, kjer smo to imeli zjutraj in šli k temu šestkratnemu namenu. Tukaj smo. Izvedeli smo, da je bil tam šestkratni namen. Eden od njih… Torej, odprimo 4. poglavje…, 4. vrstico…, 24. vrstico iz 9. poglavja Daniela.

Sedemdeset tednov je odrejenih za tvoje ljudstvo.

Sedaj si zapomnite, to je celotno potovanje Izraelcev, ki ga bodo imeli na zemlji. Oni so določeni. Sedemdeset tednov je enostavno določenih. To je vse, kar je dodeljeno Judom. »…za tvoje ljudstvo in za mesto tvoje svetosti.« Zaradi tega bo teh sedemdeset tednov (sedaj ne zgrešite tega) to razkrilo od tega časa, pa do konca Judov in tudi do konca Jeruzalema, dokler se ne zgradi novo mesto. Torej… Oh, upam, da bomo nocoj resnično prišli v to dobro in globoko… »…je odrejenih za tvoje ljudstvo in za mesto tvoje svetosti.« Čemu? Da preneha pregreha.

22 Kaj mu je sedaj povedal? Poskušal je odkriti, kako dolgo bo to trajalo. »Jaz vem, da smo na koncu časa (tako kot smo sedaj), Gospod.«

Koliko vas v tem razredu nocoj verjame, da smo na koncu časa? Recite: »Amen!« Hvala vam. Mi smo na koncu. Torej, mi poskušamo ugotoviti, z Božjo pomočjo, kako dolgo bo še to trajalo. V katerem dnevu živimo? Zato se vračamo nazaj in jemljemo te preroke in tako dalje in poskušamo ugotoviti, kje smo.

In to je tisto, kar je počel Daniel. On je obrnil svoj obraz k Bogu.

23 Koliko vas je danes bralo Danielovo 9. poglavje? Dvignite roke. V redu. Videli ste njegovo molitev, kako se je izpovedal za svoje ljudstvo in za samega sebe. Želel je biti prepričan, da je odkril, kdaj se bodo vrnili, ker je želel pripraviti ljudi za vrnitev. Torej, to kar poskušam narediti je, da izvem, kdaj gremo gor in da pripravim ljudi za odhod…, po poroki. In mi smo obrnili svoje obraze k Bogu preko molitev in prošenj, da bi izvedeli: »Gospod, v kateri uri živimo?«

24 Videli smo vse te različne stvari, ki se dogajajo. Vidimo, da je svet v kaosu, vidimo, da je čas na dosegu roke, rokopis je na zidu. Vse kar je Bog dejal… Našega predsednika slišimo govoriti o eni drugi vojni, ki se približuje. Slišimo napovedi, da za, oh, da v nekaj urah po vojni napovedi ne bo od narodov ostalo nič drugega kot vulkanski pepel. In vemo, da smo to dobili. In vemo, preden se to zgodi, da bo Cerkev odšla. Torej: » Gospod, pri čem smo?« To je razlog, zakaj verjamem, da nam bo On to odkril. Mi smo se obrnili k temu, da bi to odkrili. Torej, prvič, odkrijmo to.

Sedemdeset tednov je odrejenih za tvoje ljudstvo in za mesto tvoje svetosti: da preneha pregreha, se zapečati greh in se zadosti za krivdo; da se vpelje večna pravičnost, se potrdita videnje in preroštvo in da se mazili Presveto.

To je bil šestkratni namen Gabrielovega obiska. Torej, začnimo s številko ena. Če si želite to označiti, vi ki imate svinčnike. Številka ena: da preneha pregreha. To je prva stvar.

25 Torej, da se konča Izraelova pregreha, ki se je pregrešil zoper Boga. To bo obračanje vstran od Jakobove brezbožnosti. Torej, da bi to videli, odprimo Pismo Rimljanom, 11. poglavje in začnimo z 21. vrstico. Rimljani 11. Torej, do česa bomo prišli? Da preneha pregreha. Rimljanom 11,21. V redu.

Če namreč Bog ni prizanesel naravnim vejam (Kdo je to bil? Izrael.), tudi tebi ne bo prizanesel.

Torej, želim da preberete celotno 11. poglavje, ko boste prišli domov. Jaz berem to samo… Označite si celotno 11. poglavje in ga preberite.

…ne bo prizanesel.

Poglej torej Božjo dobroto in strogost: strogost do tistih, ki so padli, dobroto pa do tebe, če boš vztrajal v dobroti, sicer boš tudi ti odsekan.

Pa tudi oni bodo vcepljeni, če ne bodo vztrajali v svoji neveri, saj ima Bog moč, da jih ponovno vcepi.

(Vidite? Govori, da prihaja čas, ko bodo pogani odsekani in Izrael se bo ponovno vrnil.)

Če si bil torej ti odsekan z divje oljke, ki si ji po naravi pripadal (pogani), in bil proti naravi vcepljen na žlahtno oljko,…

Bili smo ji nasprotni po naravi, tujci, brez milosti, brez Boga, enostavno brez upanja. Toda Bog nam je po Svoji milosti dal možnost, odsekal je Izraelovo pravičnost zaradi prestopka in jih odrinil na stran, to udomačeno oljko, in vcepil divjo oljko, v nasprotju z naravo.

…vcepljen na žlahtno oljko, koliko bolj bodo ti, ki so iste narave, vcepljeni na lastno oljko!

V redu. Berimo naprej.

Nočem namreč, bratje, da ne bi vedeli te skrivnosti, da se ne bi imeli za razumne: del Izraela se je zakrknil, dokler ne pristopi k veri polnost poganov.

26 Dokler Bog ne konča s pogani, je Izrael zaslepljen. Oni so odšli v greh in prestopke zoper Boga, ker je Bog zaslepil njihove oči, da bi lahko mi bili vcepljeni. Razumete? In sedaj 26. vrstica:

In tako bo rešen ves Izrael…

Bog jih je z razlogom zaslepil zaradi vas in mene. Oni ne morejo videti, ker jih je Bog zaslepil. In ves Izrael - resnični Izrael - bo rešen. Kaj je rekel angel? Slava! »Da preneha pregreha Izraela. Prišel sem, da ti povem, da se bo končala Izraelova pregreha. « Bog bo odsekal te divje veje in ponovno vcepil to pravo vejo.

Oh, včasih moje srce skače, ko vidim te uboge nesrečne ljudi, ki so odsekani tam čez, ne vedoč, kam gredo; in potem razmišljam, kako je Bog naredil to v Svojem usmiljenju, da bi lahko bil jaz rešen. Zaslepil je njihove oči za njihovega lastnega Mesijo, jim zaprl ušesa, da Ga ne morejo slišati; kljub temu, da so gledali naravnost na Njegove čudeže, naravnost na Njegove čudeže in stvari, ki jih je delal.

27 Matej, mislim da je v 12. poglavju, v 8. ali 12. poglavju je dejal: »Čeprav je Jezus storil veliko čudežev, oni kljub temu niso mogli verjeti.« Kajti Bog je dejal: »Imajo oči, pa ne vidijo, in ušesa, pa ne slišijo, da ne bi s svojimi očmi videli, in s svojimi ušesi slišali in da jih jaz ne bi spreobrnil.« Ampak da bi mi imeli priložnost, je On potegnil zaveso čez oči svojih lastnih otrok, obrnil svoje lastne otroke vstran od mize in jih odstranil od vpliva Duha, da bi On lahko našel - da bi mi imeli priložnost za življenje - ko nam je podelil življenje.

vrstica še enkrat:

In tako bo rešen ves Izrael, kakor je pisano: s Siona bo prišel Rešitelj, odvrnil bo brezbožnost od Jakoba.

Da, On bo prišel na goro Sion v enem od teh dneh. Na Oljski gori Ga bodo spoznali in ves Izrael bo vedel, da je to On. Takrat bo s pogani zaključeno, s to vejo, ki je bila vcepljena. Bog bo z nje vzel plodove, ki so bili zbrani in ta divja veja bo…

28 In sedaj, spomnite se tega, kot ste prebrali. On je dejal, če je korenina sveta (in ta korenina je bila sveta korenina), bodo tudi plodovi, ki prihajajo od te svete korenine, sveti plodovi. In če je ta korenina bil Jezus Kristus, ki je hkrati Korenina in Davidov potomec, če je to življenje bilo v Njem in je prišlo po judovski generaciji in je bilo to odsekano od njih in so bile njihove oči zaslepljene, da bi mi lahko videli, bi moralo biti naše življenje po vzoru te blagoslovljene veje. Oh, da, brat! To je res!

29 Bog jih je odsekal z namenom in jim zaslepil oči, tako da bi mi dobili priložnost videti, daroval nam je priložnost; in mi lahko hodimo naokrog, kot da smo nekdo. Pavel jim je tukaj dejal: »Bodite pazljivi, kako to počnete. Bodite pazljivi, kajti če Bog ni prizanesel naravnim vejam, kako bo On sploh imel kaj več milosti do divjih vej? To je vsekakor…« Tako mi stopamo naokrog in govorimo: »Jaz sem prezbiterijanec, jaz sem metodist, jaz sem baptist, jaz sem binkoštnik.« To Bogu ne pomeni nič. Vi se morate ponovno roditi od Svetega Duha, ki prihaja iz Korenine.

Toda On je prišel… Torej, zapomnite si, On ne govori s pogani. Jaz sem to samo vrinil, da bi vam pokazal, kje so pogani imeli svojo priložnost. Toda On prihaja do konca pregrehe, da naredi konec s tem.

30 Torej, če se zopet vrnemo k Danielu, vidimo, da smo v Danielovi 24. vrstici našli… V redu.

»Da preneha pregreha.« Da preneha, kaj? Da preneha Izraelova pregreha. Kaj je pregreha? To je iti proti nečemu. Pregreha proti meni je, če mi naredite nekaj slabega. Pregreha proti vam je, če vam naredijo nekaj slabega. Tako je Izrael naredil nekaj slabega Bogu. In kaj se bo zgodilo v tem sedemdesetem tednu? Bog bo končal Izraelovo pregreho. Končanje pregrehe bo odvrnilo brezbožnost od Jakoba. In potem se bo ves Izrael znova rodil. Vsi izmed njih bodo prejeli Svetega Duha.

31 Sedaj pa številka dve. Zapišite si na vaš papir. Dolgo časa bi lahko ostali na tem, vendar ne želim vstopiti v pridiganje o tem; rad bi samo govoril z vami, tako da se lahko temu približate. Ko pridemo do sedmih Pečatov, potem se bomo pomikali naravnost skozi cerkev, skozi Pečate, skozi nadloge, in vedeli bomo, kje stojimo. V redu.

Številka dve: »Da se zapečati greh.« Torej, ponovno preberimo Daniela. »Da preneha pregreha, se zapečati greh.« To je drugi namen njegovega prihoda. Prvi je bil, da preneha pregreha in sedaj, da se zapečati greh. Kje je Izrael grešil? Kdaj so oni naredili svoj bistveni greh? Kje so se oni ločili od Boga?

32 Torej, poslušajte pazljivo. Poglejmo v svetega Mateja 24. In tukaj je mesto, kjer je Izrael naredil svojo usodno napako. Tukaj so naredili svoj zadnji greh. In v tem je razlog, zakaj so danes v takšnem stanju. Matej, 27. poglavje, Matejev Evangelij, 27. poglavje in 25. vrstica. Začnimo od 21. vrstice:

Upravitelj jim je odgovoril: »Katerega od teh dveh hočete, da vam izpustim?« » Baraba,« so rekli. (Spomnite se, to je Izrael.)

»Kaj naj torej storim z Jezusom, ki se imenuje Kristus?« jim je rekel Pilat. (Poslušajte to.) Vsi so dejali: »Križan naj bo!«

Spomnite se, to je njihov Mesija, za katerega je Daniel dejal, da bo prišel. Spomnite te jutranje lekcije, On bo odsekan, vendar ne zaradi Sebe, ne zaradi nečesa, kar bi On storil.

»Križan naj bo!«

Rekel jim je: »Kaj je vendar hudega storil?« Oni pa so še bolj kričali: »Križan naj bo!«

Ko je Pilat videl, da nič ne pomaga, ampak da hrup čedalje bolj narašča, je vzel vodo, si vpričo množice umil roke in rekel: »Nedolžen sem pri krvi tega človeka. Vi glejte!«

Poslušajte! Tu je njihova napaka. Tu je njihov greh!

Vse ljudstvo je odvrnilo: »Njegova kri na nas in na naše otroke!«

33 Tam so oni to storili. On je zapečatil greh za njih. Kaj drugega bi On lahko storil, kot pa da jim odpusti, saj je vedel, da je moral zaslepiti njihove oči, da bi mi lahko vstopili. To je, kot da so Njegovi lastni otroci zahtevali Njegovo kri. In oni so bili zaslepljeni in On je vedel, da so bili zaslepljeni. V tem je razlog, zakaj je On jokal za odpuščanje za njih: »Odpusti jim, Oče, saj ne vedo, kaj delajo.« Bili so slepi. Zavoljo nas so bili zaslepljeni. V svoji neveri so to naredili. Toda ko Ga bodo ponovno videli… Amen!

34 »Da se zapečati greh.« Kaj je greh? Nevera. Oni niso verjeli, da je to bil Mesija. Niso mogli videti, da bi On lahko bil Mesija, čeprav je pokazal vsa znamenja, ki bi jih naj Mesija naredil. Toda oni tega niso mogli videti. Bili so zaslepljeni.

Ko torej vidite ljudi, ki pravijo: »Jaz ne verjamem v Božje ozdravljenje. Jaz tega ne morem videti. Jaz ne morem videti krsta v Svetem Duhu,« nikar se ne jezite na njih. Oni so slepi. Pravijo: »Ne morem videti tega sporočila o Njegovem prihodu. Ne morem videti tega krsta v Svetem Duhu. Ne morem videti tega kačjega semena. Ne morem videti teh stvari.« Oni so slepi in tega ne vedo. Samo molite za njih. V redu.

35 V svoji neveri… Toda ko Ga bodo videli, ko ponovno pride, to bo naredilo konec njihovi neveri. Oh, moj! Poglejmo najprej v Knjigo Geneze, v 45. poglavje in najdimo tip tega. Tu nekje sem to zapisal. To je Geneza, 45. poglavje, za vas, ki si zapisujete. Oh, kako ljubim ta dobri stari Evangelij! V redu. Torej, mi vemo, kje smo.

Ali me lahko dobro slišite v zadnjem delu stavbe? Dvignite roke, če me lahko slišite. Želim se malo približati.

36 Sedaj bomo prebrali ta del Pisma. Vi, ki nimate svojih Svetih Pisem, želim da poslušate. Vi, ki imate svoja Sveta Pisma, začnimo v Genezi… Najprej začnimo s 44. poglavjem, začenši s 27. vrstico.

To je Jožef in Jožef je popoln tip Kristusa. Mi to vemo. Koliko od vas to ve? Bil je osovražen od svojih bratov. Zakaj? Ker je bil duhoven. Videl je vizije, razlagal je sanje. Bil je duhoven človek med svojimi brati in oni so ga sovražili. Toda njegov oče ga je ljubil. Tako je bilo tudi z Jezusom, bil je osovražen od denominacijskih cerkva, toda ljubljen od svojega Očeta, Boga. Zakaj so Ga sovražili? Zato, ker je bil duhoven.

37 Rekli so, da je bil vedeževalec, hudič. Ali se spomnite, kaj so Jožefovi bratje govorili o njem? »Tukaj prihaja ta sanjač.« Vidite, ista stvar. In oni so prodali Jožefa za skoraj isto ceno, kot je Juda prodal Jezusa, za trideset srebrnikov. Vrgli so ga v jamo ter odšli in povedali očetu, da ga je nekaj ubilo; da je bil mrtev. Toda on je bil povzdignjen iz jame. Kristus je prav tako bil vržen v jamo in potem bil povzdignjen. In od tam je odšel na najvišje mesto, ki je obstajalo na zemlji. Amen! Jožef je odšel na faraonovo desnico in Jezus je odšel na Božjo desnico. V svoji skušnjavi, preden je bil povzdignjen… Preden je bil Jezus povzdignjen, je šel skozi skušnjavo.

38 Zakaj, verjamem da je to bil Billy Sunday, velik evangelist, ki je dejal: »Na vsakem drevesu je bilo milijon angelov, ki so sedeli tam na dan križanja. Rekli so: ›Samo osvobodi svojo roko in nas pokliči. Mi bomo tukajšnjo sceno takoj spremenili.‹« Toda On tega ni mogel storiti.

Kajfa je dejal: »Druge je rešil, naj reši Sebe.« Ni znal tega pojasniti. Če bi On rešil Sebe, potem ne bi mogel rešiti drugih, tako je On dal Sebe, da bi lahko rešil druge. Vidite, tako slepi za to. Torej, oni…

39 In ko je on bil tam v času svojega poviševanja - oziroma preden je bil povzdignjen, Njegova skušnjava… Zapomnite si, Jožef je bil vržen v zapor, ker je bil nedolžen.

Rimski, oziroma izraelski general po imenu Putifar… Putifar je odšel na potovanje. Imel je lepo ženo. In njegova žena je poklicala Jožefa v hišo, da bi nekaj opravil. In poskušala je zapeljati Jožefa, da bi storil nekaj napačnega. Toda on je bil zvest Bogu. Povem vam, oni vedno…

40 Ve ženske, jaz moram vpiti na vas; sedaj se vas bom dotaknil za minuto. Vidite? Ženska je šibkejša posoda. Vem, da ne more obstajati slab moški, če ni prej obstajala slaba ženska. Toda moški, ki to ve, vi moški, ki veste, da ste Božji sinovi in izkoristite žensko, naj vas bo sram! Ne glede na to, kaj ona počne, ona je šibkejša posoda. In vi to veste. Če se ona začne obnašati tako kot tista, ki ni dama, jo primite za roko in se pogovorite z njo kot s sestro. Vi ste Božji sin. Ne delajte ji zlobnih stvari. Poglejte na

Jožefa. On je bil vaš primer.

41 In ko ga je Putifarjeva žena - ta lepa ženska, spoštovana, najvišja, ena od največjih žena, ki je bila v deželi - prosila in prepričevala, se je on obrnil… In ona ga je ujela ter ga poskušala objeti, vendar se je on sunkovito uprl, tako da je potegnila njegov plašč z njega in je zbežal. Da, gospod! In ko je on vstopil, so se zlagali o njem in rekli, da jo je hotel posiliti ter je pustil svoj plašč tam. In zaradi tega je odšel v ječo. Toda v ječi je bil Bog z njim, ne glede na to, kam bi ga dali. On je bil sin napredka.

Vse kar je Jožef naredil, je cvetelo. In ko se bo Jezus vrnil v Mileniju, bo v tem razlog, zakaj bo puščava zacvetela kakor vrtnica. Vse kar bo On naredil, bo uspevalo. On je Sin blaginje. Kjerkoli bi Jožefa pustili, tam je bil blagoslov. Kjerkoli je Jezus, je blagoslovljeno. Zato Ga sprejmite v svoje srce in bodite blagoslovljeni.

42 Tako smo izvedeli, da je bil Jožef vržen v zapor. In v zaporu sta bila dva moža. Eden od njiju je bil izgubljen, drugi je bil rešen. Jezus je v svoji skušnjavi na križu, en razbojnik je bil izgubljen, drugi pa rešen.

Ko je bil povišan je On šel na Božjo desnico. Ko je bil Jožef povišan, je šel na faraonovo desnico. In nihče ni mogel govoriti s faraonom, če ni prej govoril z Jožefom in dobil dovoljenja. In ko je Jožef zapuščal palačo (Oh, moj!), ko je Jožef zapuščal palačo, so trobente zvenele in človek je tekel pred njim ter klical: »Pokleknite! Prihaja Jožef!« Amen! In ko bo Jezus zapustil desnico Veličastva zgoraj, bodo trobente zvenele in vsako koleno se bo upognilo in vsak jezik bo dal priznanje: »Jezus prihaja!« Zagotovo!

Kaj je to… In spomnite se, ko je bil Jožef zavržen od svojih bratov, kaj je storil? Dobil je pogansko ženo. Dobil je ženo Egipčanko. Ko je bil Jezus nekoč odrezan od svojih bratov, od Judov, se je On poročil s pogansko nevesto. Toda sedaj, po mnogih letih, po tem, ko so bili rojeni otroci - Efraim in Manase - on je imel družino.

43 Potem so nekega dne prišli k njemu na obisk njegovi bratje. Poglejte. Mi poznamo to zgodbo, kako je on vstavil majhne stvari tja, da bi jih poslal nazaj in deloval, kot da ne pozna njihovega jezika - imel je prevajalca za hebrejščino, ko pa je bil sam Hebrejec. In njegovi bratje so prišli dol. Oni ga niso poznali. On je bil mogočni princ. In ravno sedaj Kristus obiskuje Jude, ozdravlja njihove bolne in ostalo in oni še vedno ne vedo, kdo je On, da je Mesija.

Začnimo s 27. vrstico, 44. poglavje:

Moj oče, tvoj služabnik, nam je rekel: »Veste, da mi je žena rodila dva sinova.

Eden je odšel od mene (To je bil Jožef, tisti, s katerim so govorili), in sem rekel: › Zares, raztrgan je, raztrgan! Do danes ga nisem več videl.‹

Če vzamete še tega izpred mojega obličja in ga zadene nesreča, spravite moje sive lase od hudega v podzemlje.«

44 Oni so imeli tam spodaj malega Benjamina, svojega malega brata. Ali veste, koga predstavlja Benjamin? To novo skupino resničnih pristnih Judov, ki se zdaj zbirajo tam, da bi tvorili teh 144000, ta rod, ki prihaja. Ne tile lopovi iz Wall Streeta. Ne, ne. Oni so topovska hrana. Oni niso Judi. Oni niso Judi. Pravi Judi so ti majhni Benjaminovci, ki prihajajo od daleč in nikoli niso slišali niti besede o Jezusu Kristusu.

45 Ko bi torej jaz zdaj prišel k svojemu očetu, tvojemu služabniku, in bi ne bilo mladeniča, na čigar dušo je navezana njegova duša,…

Božje lastno življenje je navezano na Izrael. On se je poročil z njim. Prišli bomo do tega čez nekaj minut, če bo Božja volja. On se je poročil z Izraelom. Njegovo življenje je navezano nanj, tako kot sem jaz navezan za gospo Branham tam nazaj, na svojo ženo, in kot ste vi navezani za vašo ženo. Vaše življenje je zavito v to. In Bog se je poročil z Izraelom. In kaj je bilo to? Jakob je dejal: »Moje življenje je zavito in navezano na tega otroka.«

…bi oče umrl, ko bi videl, da ni mladeniča.

(Jožef bo zadržal otroka, saj veste. Mi poznamo zgodbo.)

Tako bi tvoji služabniki res spravili sive lase svojega očeta, tvojega služabnika, z žalostjo v podzemlje.

(Poslušajte sedaj to prošnjo, ki jo izreka Ruben.)

Kajti tvoj služabnik je zastavil sebe za mladeniča pri svojem očetu, ko je rekel: ›Če ga ne pripeljem k tebi, bom jaz kriv pred očetom vse dni.‹

Naj torej zdaj, prosim, tvoj služabnik ostane namesto mladeniča…

Oh, moj! Vidite, on stoji tik pred Jožefom, svojim bratom. To je Jožef in on ga ne more prepoznati. Oh, počakajte, da se začne Milenij, bratje!

…za sužnja mojemu gospodu;

(Poslušajte ga, kako ga priznava za gospoda.)

mladenič pa naj gre z brati!

Kako naj namreč grem brez mladeniča k očetu? Ne bi mogel gledati bridkosti, ki bi zadela mojega očeta.«

46 Prosil je, dal je svoje lastno življenje. Kako bodo ti Judi stali tam s svojimi iztegnjenimi rokami. Poglejte! Poglejte sedaj 45. poglavje. Pazljivo poslušajte, ne zamudite tega.

Tedaj se Jožef ni mogel več premagovati vpričo vseh, ki so stali pri njem.

(Bratje, to je, ko se bo zapečatil greh, nevera bo razpršena.)

Zaklical je: »Pošljite ven vse moje ljudi!« Tako ni bilo nikogar pri Jožefu, ko se je dal spoznati bratom.

Kaj je to? Celo njegova žena se je vrnila nazaj v palačo. Oh, moj, Nevesta je v slavi, ko se Jezus vrača (vstopili bomo v to tukaj), da bi se razodel.

47 Potem je glasno zajokal…

(Jožef se ni več mogel zadrževati. On je zajokal.)

…tako da so slišali Egipčani in slišala je faraonova hiša.

(Prišlo je naravnost nazaj do palače, kako Jožef joče.)

Torej, to je bil tip Kristusa, kako se je srečal z Judi. On to ve, On jih je zaslepil, da bi lahko mi imeli možnost. Toda ko bo On ponovno prišel k njim, bo Izraelov greh zapečaten.

Jožef je rekel bratom: »Jaz sem Jožef!«

(Kaj mislite, kaj bo Jezus dejal? »Jaz sem vaš Mesija. Jaz sem tisti, ki ste ga vi križali.«)

»Ali moj oče še živi?« Bratje pa mu niso mogli odgovoriti; tako so osupnili pred njim.

48 Oh, moram se zaustaviti tukaj za minuto. Odprimo Zaharijo, 12. poglavje. Odprite z mano knjigo Zaharije, 12. poglavje Zaharije. Mogoče jemljem malce preveč časa in vam začenjam pridigati o tem, toda upam, da ni tako. In tako si želim, da vi to dobite.

Zaharija. Pojdimo v 12. poglavje Zaharije, da bi videli, kaj bo On povedal, ko bo stal pred svojimi brati. Zaharija 12 in deseta… Ko bo zapečatil greh. V redu. 12. poglavje in 10. vrstica.

49 Poglejte. In sedaj, on govori tukaj o ostanku. Obleganje Jeruzalema, zver in vojska sta zavzela vse in tako dalje. Vse stvari so se sedaj približale koncu. To je skoraj Milenij, Milenij bi se moral pravkar začeti.

Nad Davidovo hišo in prebivalce Jeruzalema (Danielovo sveto mesto) pa bom razlil (Kaj?) duha naklonjenosti in prošenj. (Amen! Čudovita milost!) Ozirali se bodo Name, na tistega, ki so ga prebodli, in žalovali bodo za njim, kakor žalujejo za edincem, in bridko bodo jokali, kakor jočejo za prvorojencem.

50 Poslušajte! Kakšno žalovanje bo to, ko bo On stal tam in se jim razodeval, tako kot je to storil Jožef. Poslušajte!

Tisti dan bo nastalo veliko žalovanje v Jeruzalemu, kakor žalovanje za…

(Ne morem izgovoriti tega imena: Hadád Rimónom.)

…Hadád Rimónom na megídski ravnini. Žalovala bo dežela, vsaka rodbina posebej: rodbina Davidove hiše posebej in njihove žene posebej, rodbina Natánove hiše posebej

in njihove žene posebej, rodbina Levijeve hiše posebej in njihove žene posebej, rodbina Šimíjevca posebej in njihove žene posebej, tako vse preostale rodbine, vsaka rodbina posebej in vse njihove žene posebej.

Tako zelo se bodo sramovali sami sebe, ko bodo stali tam in videli, da je to Tisti, ki so Ga križali, tisto noč bo stal tam, njihov lastni dragi Jožef. Tam bo veliko žalovanje. Rekli bodo: »Kje si dobil te brazgotine?«

On bo dejal: »V hiši mojih prijateljev.« Vidite, kaj mislim? Da se zapečati greh in nevera. Zaradi tega On prihaja.

51 V tem sedemdesetem Danielovem letu - mislim reči v sedemdesetem tednu prihaja, da se zapečati greh, da ga odstrani. Ali sedaj razumete? Kaj je najprej? Da preneha pregreha, da se zapečati greh.

Številka tri: da se zadosti za krivdo. To je za vas, ki si zapisujete. (Imam še približno šest drugih delov Pisma, vendar bom samo prešel čez to. Ker je vroče, vam ne želimo jemati preveč časa. Želim dobiti toliko kot le lahko, vendar vas ne želim držati predolgo.) V redu.

52 Da se zadosti za krivdo. Krivda pomeni delati napačno, kot so oni to storili s križem. On je dosegel zadoščenje, toda to se ne bo nanašalo nanje. To ni bilo uporabljeno za njih. Zakaj? Zato ker so bili zaslepljeni in niso mogli videti tega. In zakaj so bili zaslepljeni? Rekli boste: »No, morda danes, ker sem slep…« Vi ste namerno slepi! Oni pa so bili slepi, ker jih je Bog zaslepil, toda vi ste slepi, ker ste namerno slepi. Za vas ni zadoščenja. »Če ne verjamete, da sem Jaz On,« je dejal Jezus, »boste umrli v svojih grehih.« Tako je!

53 Torej, ponovno se vrnimo k Zahariji, 13. poglavje. Sedaj pa poslušajte tukaj. Da se zadosti… Torej, kje? (Iskal sem nekoga tukaj, da bi slišal, toda mogoče bo Gospod to nekako storil.) »Tisti dan bo…« Tisti dan.

Doktor Scofield ima tukaj v svojih opombah, ali v svojih točkah: »Ostanek - pokesani ostanek, ki kaže na križ.«

Da se zadosti za krivdo. Krivda je nekaj, kar ste naredili narobe in ste vedeli, da tega ne bi smeli narediti. »Če si zamišljam krivdo v svojem srcu, me Bog ne bo slišal.«

54 Sedaj pa Zaharija, 13. poglavje, začnimo s 1. vrstico.

Tisti dan bo odprt studenec Davidovi hiši in jeruzalemskim prebivalcem v očiščenje greha in madeža.

Tam bo odprta hiša. Pojdimo naprej, lahko bi to prebrali vse do spodaj. Želim, da si to zapišete, da bomo lahko prebrali. Toda sedaj, tukaj imam označeno, da začnem od 6. vrstice in berem do 10. vrstice. V redu. Preberimo in poglejmo - raje preberite do 9. vrstice.

In če mu kdo poreče: »Kaj so te brazgotine na Tvojih rokah?« bom (pa poglejmo) odgovoril: »Ranjen sem bil v hiši tistih, ki me ljubijo!«

Meč, vzdigni se nad mojega pastirja, nad moža, ki je moj družabnik, govori GOSPOD nad vojskami.

Udari pastirja, da se bodo ovce razkropile, obrnil bom Svojo roko k malim.

55 Torej, Jezus je citiral to Pismo, vidite. »Udaril bom Pastirja in ovce se bodo razbežale.« Toda poglejte naslednji zapis. On je citiral samo del tega. Toda poglejte, kaj pravi naslednji stavek, naslednji del: »Obrnil bom Svojo roko k malim.« H komu? K Benjaminovi skupini, ki sedaj prihaja. »Obrnil bom Svojo roko k malim.«

»Udaril bom Pastirja.« Izrael, najprej je Izrael udaril Pastirja in ovce so se razbežale po vsem svetu; toda Bog je dejal: »Toda Jaz bom obrnil Svojo roko k malim v zadnjih dneh.« Kdaj? Ko se bo zadostilo za krivdo. Izrael bo rešen, vsak izmed njih.

56 Odprimo Izaijo, 66. poglavje in preberimo to samo za trenutek ter poglejmo, kaj Bog pravi o rešitvi Izraela, kako dolgo bo potrebno, da se Izrael reši. Poglejte, kako hitro bo to prišlo. V Izaiji, 66. poglavje, 8. vrstica, če želite vse to prebrati. V redu.

Kdo je videl kaj takega? Kdo je slišal kaj takega? Mar pride dežela na svet v enem dnevu? Se cel narod rodi hkrati? Komaj se je hči sionska zvila, je že rodila svoje otroke.

Takoj ko je Sion videl, da je to njihov Mesija, je bil znova rojen v enem dnevu.

Naredil je spravo za grehe in naredil je spravo za krivdo, za nečistost. Oh, moj! Oni so storili to, kar je bilo zlo, kar je bilo narobe. Dosežena je bila sprava za njihovo krivdo.

57 Številka štiri: da se vpelje večna pravičnost. To je četrta stvar, zaradi katere On prihaja, četrta stvar, ki jo bo prišel naredit. Da se vpelje večna pravičnost - da se zapečati greh, da se zadosti za krivdo in vpelje večna pravičnost. Ko so Izraelovi prestopki prišli do konca… Ko Izraelova pregreha…

Torej, mi bomo… Želim, da ujamete to, kajti ko bomo obdelovali to žensko in zmaja, ki je vržen ven, se boste vrnili naravnost nazaj do teh istih pisemskih citatov. Bodite prepričani, da ste si to zabeležili. Ko Izraelova pregreha pride do konca, bo Satan, ki je njihov tožnik in naš tožnik - Satan bo zapečaten v breznu brez dna. Kdaj, kaj? Ko se bo vpeljala večna pravičnost, nekaj, kar se ne more končati. Vse…, ker bo krivičnost odpravljena.

58 Pojdimo v Razodetje, 20. poglavje, 13. vrstica, samo za minuto in preberimo to samo za trenutek. Razodetje 20,13. Ne, oprostite mi, to je Razodetje od 1 do 3. Nisem videl te male oznake nad tem, znoj mi kaplja v oči. Razodetje, 20. poglavje in…, poglejmo.

Nato sem videl angela, ki se je spuščal z neba. V roki je držal ključ k breznu in veliko verigo.

Ugnal je zmaja, staro kačo, to je hudiča in Satana, in ga zvezal za tisoč let.

Nato ga je vrgel v brezno, ga tam zaklenil in zapečatil nad njim, da ne bi več zapeljeval narodov, dokler se ne dopolni tisoč let. Potem mora biti za nekaj časa odvezan.

Narediti večno…, da se vpelje večna pravičnost. Satan je v breznu brez dna. In ko je On to storil in zapečatil nad hudičem, ki je zapeljeval ljudi…

59 Pojdimo sedaj nazaj k Habakuku, 2. poglavje. In sedaj bomo videli, zakaj je On zapečatil to staro kačo in kaj je bilo narejeno in kaj se dogaja takoj za tem, ko je bila zapečatena. Jaz ljubim to, ali vi ne? To nas vodi do določenega spoznanja. Habakuk - Habakuk, 2. poglavje, in 14. vrstica. Jaz mislim, da je to, želim to prebrati. Ko se to zgodi… Bodite pozorni.

Kajti zemlja se bo napolnila s spoznanjem GOSPODOVEGA veličastva, kakor vode pokrivajo morje.

Z drugimi besedami, ko je bil sovražnik odstranjen, je prišel konec grehu in vpeljevanje večne pravičnosti se je začelo. Satan je bil zapečaten v breznu brez dna in spoznanje Gospodovega veličastva bo napolnilo zemljo, kakor vode pokrivajo morje. Amen! Slava Bogu! To prihaja, bratje, to prihaja! Ženske bodo dame in moški bodo gospodje. Amen!

Ko bo spoznanje Gospodovega veličastva

napolnilo zemljo, morje in nebo,

in, oh, moje srce stoka, joče,

da se ta sladki dan uresniči,

ko bo naš Jezus znova prišel na zemljo.

(Amen!) 102 V redu. Torej, Milenij je v teku. To je takrat, ko bo Milenij…, ko se bo zgradilo mesto. Četrti. Imam še približno šest delov Pisma, vendar bom pohitel. Torej, ko se bomo vrnili nazaj, bomo označili ostale dele Pisma, da bi dobili splošno predstavo.

60 Številka pet: da se potrdita videnje in preroštvo. Angel je prišel, da bi zapečatil videnje in preroštvo.

Nerad to povem, toda nek velik pisec (nedolgo tega sem bral o tem), kako je vse pomešal. Dejal je: »To, kar je bilo…« Torej, samo da bi vam pokazal, kako je to neumno.

Oh, oprostite mi. Nisem mislil tega tako reči. Odpustite mi. Nisem mislil tako. Res nisem. Ne.

Ampak človek brez maziljenja, vidite. Človek je dejal: »Tukaj vidite, da so bila videnja in preroštva vedno dostopna židovski cerkvi.« In je dejal: »Od Danielovega časa

naprej, ko je Daniel prišel, je to pomenilo, da oni ne bodo več imeli videnj in preroštev.« In je dejal, da so vse te stvari, ki se danes dogajajo, ko se govori, da imajo videnja in preroštva, da je vse to od hudiča, da ni več takšnih stvari, kot so videnja in preroštva. Brat, še na desetine prerokov je nastopilo po Danielu. In tam je bil Janez Krstnik, tam je bil Jezus Kristus, tam so bili preroki Nove Zaveze. Tam so bile vizije, tam so bili angeli. Kako bi na svetu človek sploh lahko rekel kaj takega? Ampak vidite, to je z enim sebičnim motivom, da bi poskušali z nečim pritisniti na ljudi, narediti majhno cerkveno doktrino, majhno nepomembno stvar, ki bi med ljudmi postala resničnost. In če ljudje niso dobili Svetega Duha, bodo zavedeni s tem.

61 Torej, ne ozirajmo se na to, kaj pravi nek človek. Torej, ni Pisma, ki bi to dokazovalo. Kako bi potem lahko to sprejeli? No, potem pa odkrijmo, kaj to zapečatenje pomeni. Poglejte, On je prišel to naredit, da bi zapečatil videnje in preroštvo.

Torej, vrnimo se k Danielovi knjigi, kjer smo bili. V Danielovi knjigi bomo izvedeli, kaj je dejal. Odprimo sedaj Daniela, 12. poglavje. Torej, ko smo dobili Danielovo 12. poglavje, lahko začnemo in preberemo iz… Ko boste prišli domov, želim da preberete od 1. vrstice naprej. Preberimo sedaj od 1. do 4. vrstice.

Tisti čas nastopi Mihael, veliki knez, ki je postavljen nad sinove tvojega ljudstva.

(Torej, to je ob koncu časa.)

To bo čas stiske, kakršne še ni bilo, odkar so narodi, do tega časa.

To je takrat, ko antikrist, ko ta jezdec prvega Pečata gre naprej, ko se on pojavi, vse do tega časa. Ne v času, ko je Titos zavzel jeruzalemske zidove. To je bilo le na enem mestu. Poglejte, ko je ta antikrist, ta princ, ki je prišel - poglejte, ko on pride.

V tistem času bo rešeno tvoje ljudstvo; vsak, ki se najde zapisan v knjigi.

(Tvoje ljudstvo, Izrael, bo vpisan v knjigo.)

Mnogi izmed teh, ki spijo v prahu zemlje, se bodo prebudili; nekateri za večno življenje, drugi pa za sramoto in večno gnusobo.

62 Kako bi to sploh lahko bilo takrat, ko je Titos zavzel jeruzalemske zidove? Kako bi to lahko bilo? Ni moglo biti. Vidite, on govori o koncu časa, o vstajenju. Ali je tako? Torej:

Razumni se bodo lesketali kakor sijaj neba. Ti, ki so mnoge pripeljali do pravičnosti, pa bodo kakor zvezde za vso večnost.

Poslušajte! Tukaj je to, pravo resnično pečatenje.

Ti, Daniel, pa ohrani skrivnost besed in zapečati knjigo do časa, ko bo konec. Mnogi jo bodo iskali, da se jim pomnoži spoznanje.

63 Kaj je to? Oh, aleluja! Ali vidite to, razred? To je razodetje Jezusa Kristusa - in Njegove sile, Njegovega prihoda ob koncu časa - ki je bilo zapečateno vse do tega časa. To je tisto, kar je prišel naredit. To je skrito pred učenjaki. Ni čudno, da so odšli z uporabo tega zapečatenja vse tja nazaj, do teh prerokov in vsega tega. To ne bo držalo vode. Toda to videnje - to videnje je bilo zapečateno vse do sedaj; in to je mesto, kamor polagam svojo vero, da bo Bog razkril teh sedemdeset tednov. »Zapečati,« je dejal, »do konca časa. Zapri besede in zapečati knjigo do konca časa.«

64 Kaj je on naredil? Zapečatil je videnje in preroštvo. Daniel je prerokoval te stvari. On je to videl v videnju in angel je prišel dol, da bi zapečatil videnje in preroštvo (oni so lahko to brali, vendar ne morejo tega razumeti) vse do konca časa. Konec časa - kaj je konec časa? To je konec sedemdesetega tedna, ko bo princ, antikrist, v tistem času razkrit, ko se bo delal boga. Kako vemo, da je to zapečateno do tistega časa? Daniel je samo šel skozi… To je zadnje poglavje Daniela.

65 Sestra Simpson mi je danes popoldne povedala, rekla je: »Brat Branham, prebrala sem celotno Danielovo knjigo. Ko sem končala, enostavno nisem vedela nič več, kot takrat, ko sem začela.« Tukaj je to, sestra Simpson, če ste nocoj tukaj. Mislim, da sem jo videl, kako sedi tam. Ničesar nisem rekel v napovedi. Ostal sem miren, ker sem mislil, da bom morda prišel do tega. Toda vizija, ki jo je Daniel videl tam spodaj ob reki, je bila zapečatena vse do konca časa. To je… Dovolite mi, da vam to preberem. Vidite?

Ti, Daniel, pa ohrani skrivnost besed in zapečati knjigo do časa, ko bo konec. Mnogi

jo bodo iskali, da se jim pomnoži spoznanje.

Jaz, Daniel, sem gledal in glej, druga dva sta stala, eden tostran obrežja reke in drugi onkraj obrežja reke.

In rekel je možu, oblečenemu v platno, ki je bil nad vodami reke: »Kdaj bo konec čudežnih stvari?« (Sedaj poslušajte.)

Slišal sem moža, oblečenega v platno, ki je bil nad vodami reke - imel je vzdignjeno desnico in levico proti nebu -, da je prisegel pri večno Živem: »V času, dveh časih in polovici časa; ko bo on dovršil razbijanje moči svetega ljudstva, se bo to vse zgodilo.«

Sedaj smo dobili to čisto natančno. »V času, dveh časih in polovici časa.« Torej, bodite pozorni, ko bomo vstopili v Danielovih sedemdeset tednov, kako to pride ven. To je takrat, ko bo skrivnost razkrita. V redu.

»V času, dveh časih in polovici časa; ko bo on…

(›On‹, osebni zaimek, antikrist.)

…dovršil razbijanje moči svetega ljudstva,…

(To je takrat, ko bo v sredini tedna prelomil zavezo.)

…se bo to vse zgodilo.« (Amen!)

Slišal sem, pa nisem razumel. In rekel sem: »Moj gospod, kakšen bo konec tega?«

Rekel je: »Pojdi, Daniel, kajti besede so prikrite in zapečatene do časa, ko bo konec.

(Oh, ne pozabite tega! Do časa, ko bo konec.)

Mnogi se bodo čistili in belili in precejali, medtem ko bodo krivični ravnali krivično. Nihče od krivičnih tega ne bo razumel, le razumni bodo razumeli.

66 Sporočilo zadnjega časa bo to razkrilo, v zadnji cerkveni dobi. Slava! Tukaj ste! Oh, moj! Tresem se, ko razmišljam o tem. Skrivnost, stvari, na katere cerkveni svet mežika z očmi in pravi: »To je neumnost,« skrivnost, ki je bil Jezus Kristus - ne tretja oseba, ne druga oseba, ne tretja oseba, temveč Božja Oseba. Vse te druge Božje skrivnosti bodo razkrite, ker je to zapisano v tej knjigi in bodo razkrite generaciji na koncu časa. Oni tega ne morejo videti na seminarjih, v šolah in denominacijah, tako kot Judi niso mogli videti, da je Jezus Mesija. Ni čudno, da oni mislijo, da ste nori. Ni čudno, da mislijo, da ste neumni. Ni čudno, da ne morejo razumeti, zakaj se ne poneumljate z njimi. Zato, ker je izza tega sila in vizija, Božja Beseda, ki je bila razodeta, da bi pripeljala Cerkev v red za vzetje in odhod domov. Da, veliko jih bo tekalo sem in tja in znanje se bo pomnožilo. Zagotovo.

67 Torej, katera je druga stvar, ki bo razodeta? Poglejte danes na cerkve. Tukaj je to. Upam, da to ne bo nikogar prizadelo, toda to moram povedati. Delajo…

V tem času se bo pojavil antikrist.

Torej, zapomnite si, ko bomo prišli do Pečatov, antikrist jezdi skozi te Pečate. Daniel je tukaj govoril o tem, o princu, ki mora priti. On bo odsekan - Jezus bo - da bi dosegel spravo za ljudi. Toda ta princ, ki bo vstal, ki bo povzročil gnusobo opustošenja, kar je bil Rim skozi Titusa; in tokrat je to princ, ki prihaja iz Rima, ki bo to storil. In on bo razkrit v zadnjih dneh (sedaj poslušajte), delal se bo za boga, tako kot nas Sveti Duh opozarja v 2. pismu Tesaloničanom, v drugi… Pojdimo k njej - 2. pismo Tesaloničanom - potem ne boste imeli mojih besed, temveč Božjo Besedo. 2. pismo Tesaloničanom, 2. poglavje in 12. vrstica. Poglejmo, 2. Tesaloničanom, 2. poglavje in 12. vrstica. Pa poglejmo. Začnimo zgoraj s 7. vrstico:

Skrivnost nepostavnosti je namreč že na delu;

(Tukaj Pavel govori v Svetem Duhu.)

…treba je samo, da se umakne On, ki zadržuje.

(Kdo je tukaj ›On‹? Ali kdo ve? Sveti Duh je Tisti, ki zadržuje.)

In tedaj se bo razodel nepostavnež,…

Kdaj? Točno v času, ko bo Sveti Duh odšel, za katerega je določeno, da odide sedaj. Zaradi česa mora On oditi? Da bi odvedel Cerkev s Seboj.

…ki ga bo (Pavel govori pod inspiracijo) Gospod Jezus usmrtil z dihom Svojih ust in ga uničil z veličastjem Svojega prihoda. (Zlobneža, seveda.)

Nepostavnežev prihod bo v skladu s Satanovim delovanjem in se bo kazal z vso močjo, z znamenji in lažnimi čudeži.

»Mi smo največja cerkev.« »Mi imamo to, mi imamo ono.« »Vsi se združite skupaj. « Vidite? »Mi smo največji.« - lažni čudeži.

Z vsakovrstnim krivičnim zapeljevanjem se bo predstavljal tistim, ki gredo v pogubo, ker niso sprejeli ljubezni do resnice, da bi bili rešeni.

Zato jim Bog pošilja delovanje blodnjave, da verjamejo láži: tako bodo obsojeni vsi, ki niso verjeli resnici, temveč so pritrjevali krivičnosti.

Ali ste dobili to? Oh, moj! Torej, Pavel govori… Čas, v katerem se bo Božji Pečat razodel - Njegov Duh, Njegovo Ime, Njegova milost, vse te druge velike skrivnosti, ki so prišle ven, načrt za Njegovo Cerkev, ki gre v vzetje - izlitje Svetega Duha je to naredilo. To je tisto, kar je On naredil v zadnjih dneh.

68 (No, pa poglejmo. Ali imamo čas še za to zadnjo stvar?) Šestič: da se mazili Presveto. Oh, moj! Tukaj je to. Kaj je bila zadnja stvar, ki jo je moral On narediti? Torej, pojdimo nazaj v Daniela, da bi videli, kaj vse On tam počne.

Sedemdeset tednov…

(Kaj mora biti izpolnjeno v tem času? V redu.)

je odrejenih za tvoje ljudstvo in za mesto tvoje svetosti: da preneha pregreha (greh ljudstva), se zapečati greh (za ljudstvo) in se zadosti za krivdo; da se vpelje večna pravičnost (za Jude), se potrdita videnje in preroštvo (do konca časa) in da se mazili Presveto.

(To je šestkratni namen njegovega prihoda.)

69 Torej, da se mazili Presveto. (Torej, za trenutek bi se mnogim našim učiteljem to zdelo čudno, vendar počakajte za minuto in bomo videli, kako to prihaja ven.)

To je maziljenje, ne za človeka… Jezus je že maziljen, ali je tako? Knjiga apostolskih del nam govori, da je Bog mazilil Jezusa s Svetim Duhom in On je šel naokrog delat dobro, ozdravljat bolne in tako naprej. Jezus je že… On je Mesija in Mesija pomeni ›Maziljenec‹. Ali je tako? Ampak tukaj na koncu časa se govori o maziljenju Presvetega.

Kaj je Presveto? Tako kot jaz to vidim, za kar verjamem, da lahko dokažem s Pismom, to maziljenje Presvetega, to je Tabernakelj, ki se bo uporabljal v Mileniju (sedaj poslušajte in poglejte, zakaj sem to tako razumel), ki je opisan v 4. poglavju Ezekiela. Ne, mislil sem na 43. poglavje, od 1. do 6. vrstice. Pojdimo do Ezekiela in poglejmo, kako on upodablja Milenij in kako bodo oni mazilili… Ezekiel 43, in preberimo malo tukaj ter poglejmo, kaj bo storil v tem Mileniju, maziljenje… Ezekiel 43. V redu. In sedaj, začnimo od 1. do 6. vrstice. Vi si lahko preberete celotno stvar, ko boste prišli domov. Seveda, vi ki si to zapisujete. Ezekiel 43. Nato…

70 Sedaj poglejte - opis templja, ki bo zgrajen v Mileniju. Torej, kdorkoli, vsak bralec, ki to ve iz Ezekiela, da vse od 40. pa do 44. poglavja ni nič drugega, kot tempelj v Mileniju, ki je postavljen na zemljo (to ve vsak, vidite), ko ga napolnjuje Božja slava in tako dalje. Torej, mi bomo samo opisali tempelj v 43. poglavju, od 1. do 6. vrstice.

Nato me je peljal k vratom, vratom, ki so gledala proti vzhodu.

Zagledal sem veličastvo Izraelovega Boga, ki je prihajalo z vzhoda. Njegovo bučanje je bilo kakor bučanje velikih voda in zemlja je žarela od Njegovega veličastva.

Prikazen, ki sem jo videl, je bila taka kakor prikazen, ki sem jo videl, ko je prišel uničit mesto, in kot prikazen, ki sem jo videl ob reki Kebár. Padel sem na obraz, GOSPODOVO veličastvo je prihajalo v tempelj skozi vrata, ki so gledala na vzhod.

Duh me je vzdignil in me odpeljal na notranji dvor. In glej, GOSPODOVO veličastvo je napolnilo tempelj.

Tedaj sem zaslišal, kako me je nekdo iz templja nagovoril, medtem ko je oni mož stal poleg mene.

71 Da se mazili - mazili tempelj za Milenijsko vladavino. Sedaj upoštevajte v 3. Mojzesovi knjigi… Sedaj poglejte, kako je bil posvečen v 3. Mojzesovi knjigi. Torej, če gremo nazaj v 3. Mojzesovo, bomo videli, kako je Mojzes mazilil tempelj. Pojdimo nazaj na to, če smo že pri tem. Toliko časa še imamo. In pojdimo nazaj v 3. Mojzesovo, in izvedeli bomo, kako je Mojzes mazilil tempelj. 3. Mojzesova knjiga, 8. poglavje.

Oh, kako rad primerjam te pisemske citate med sabo. Ali vi ne ljubite tega? In potem boste dobili idejo o tem, kaj iščemo in kaj delamo. Torej, vsak od vas se zaveda, da uporabljamo samo Pismo in smo potem na tem.

72 Torej, 8. poglavje 3. Mojzesove knjige. Tukaj imam označeno 10. vrstico.

Potem je vzel mazilno olje, pomazilil prebivališče in vse, kar je v njem, in tako to posvetil.

Sedemkrat je z njim poškropil oltar, pomazilil oltar in vse njegove priprave, umivalnik in njegovo stojalo, da bi jih posvetil.

Zlil je mazilnega olja Aronu na glavo in ga mazilil, da bi ga posvetil.

Mojzes v puščavi posvečuje in mazili šotor za čaščenje za Izraelove otroke, ko so bili na poti. To je bilo maziljeno.

73 Torej, v 2. Kroniški knjigi, odprite tam, in bomo videli posvetitev, ko je Sveti Duh zavzel Svoje mesto v Tabernaklju. In poglejte, kaj se je zgodilo. V 2. Kroniški knjigi, 5. poglavje in začnemo od 13. vrstice:

…so trobentači in pevci enodušno in skladno zapeli v slavo in zahvalo GOSPODU. Kakor hitro je zadonel glas trobent, cimbal in drugih glasbil v čast GOSPODU, »ker je dober, ker na veke traja njegova dobrota«, je hišo, GOSPODOVO hišo, napolnil oblak, tako da duhovniki zaradi oblaka niso mogli pristopiti, da bi opravili bogoslužje. Kajti GOSPODOVO veličastvo je napolnilo Božjo hišo.

Bog je prišel v svetišče, ki je moralo biti maziljeno in Mu predano, da bi ljudje lahko prišli do slave. Torej, da se ne mazili ›Tvoje sveto mesto‹, ampak da se mazili › Najsvetejše mesto‹. In videli smo, da je novi Jeruzalem najsvetejše mesto in da bo to maziljenje nad novim Jeruzalemom, ki se bo spustil od Boga iz nebes, pripravljen, tako kot se nevesta ozaljša za svojega moža. Maziljenje bo nad njim.

74 In ko je Zerubabel posvetil svoj tempelj, potem ko je bil obnovljen, ni bil ponovno maziljen, ker je že bil… Bil je maziljen, potem pa so ga porušili. Samo navodila so bila ponovno dana. Uničenje je prišlo nad njega. Ponovno so bila dana navodila in bil zgrajen, tako da ni bil ponovno maziljen. Ko je bil enkrat maziljen, je to veljalo vseskozi in skozi ves ta čas. Toda ko je Bog vzpostavil Milenijski Tabernakelj, bo On mazilil to Najsvetejše mesto, ne ›sveto mesto‹, temveč ›Najsvetejše‹.

Toda ko bo Kralj zasedel Svoj prestol za tisoč let… Slava! S tem bo končano. Maziljenje Najsvetejšega mesta bo zadnja stvar, ki se bo zgodila.

75 Ko bo Tabernakelj postavljen, je vstajenje prišlo, Judi so se vrnili, Kristus in Njegova Nevesta sta prišla, in teh judovskih 144000 je zapečatenih, Milenij se je začel, tam bo maziljenje, ko se bo mazililo Najsvetejše mesto - najsvetejše od najsvetejšega in Najsvetejše. Najsvetejše mesto je svetišče, kjer je Bog prebival med kerubi; in v tem času bo Kristus sedel na to Najsvetejše mesto, z maziljenjem na Sebi. Oni tam ne potrebujejo sonca, ker bo Jagnje sredi mesta njihova svetloba. Sonce v tem mestu ne bo nikoli zašlo, kot je stari stric Jim imel navado reči. In nikoli ne bo, kajti tam bo Kristus ta Luč, Maziljeni. In Kralj bo prišel ter zavzel svoj prestol, da bi vladal tisoč let.

76 Vključujoč Jeremijo 3, 12-18, preberimo to. Zgoraj v Jeremiji, mislim da je v 18. poglavju. Ne, v 12. poglavju. Oprostite mi. Jeremija, 12. poglavje in začnimo z… Jeremija 3, oprostite mi. Jeremija 3, imam zapisano tu spodaj, kjer… Ko sem to proučeval, me je Sveti Duh premikal od enega mesta do drugega in jaz sem to zapisoval najbolje kot sem lahko. Jeremija 3 in od 12 do vključno 18. Preberimo to.

Pojdi, oznanjaj te besede proti severu in reci: »Vrni se, odpadnica Izrael, govori GOSPOD. Ne bom vas več mrko gledal, kajti dobrohoten sem, govori GOSPOD. Ne bom se jezil na veke.

Samo priznaj svojo krivdo, da si se upirala GOSPODU, svojemu Bogu, in rajši tekala k tujcem pod vsako zeleno drevo…,

(To je tisto, kar so naredili, od vzhoda, zahoda, k vsakemu narodu, vidite.)

…mojega glasu pa nisi poslušala, govori GOSPOD.«

(Poslušajte tole!) Vrnite se, odpadli sinovi, govori GOSPOD. Kajti Jaz sem (p-o-r-o-č-e-n), Jaz sem poročen z vami.

(Njihove oči so bile zaslepljene, Jaz sem dal poganom priložnost, vendar se vrnite, ker sem Jaz poročen z vami.)

Vzel vas bom, enega iz mesta, dva iz družine,…

Ne bodo vsi, ki sami sebe imenujejo Judi, vstopili, temveč bo vstopila samo izbrana skupina, ta majhen Benjamin, ki je stal tam pred Jožefom, ta skupina iz vseh narodov, eden iz mesta in iz družine.

…in vas pripeljem na Sion.

Dal vam bom pastirjev po Svojem srcu, da vas bodo pasli z znanjem in razsodnostjo.

Ko se boste namnožili in narasli v deželi, tiste dni, govori GOSPOD, ne bodo več rekli: »Skrinja GOSPODOVE zaveze!« Nihče ne bo pomislil nanjo, ne bodo se je spominjali in je ne pogrešali, in nove ne bodo več naredili.

Tisti čas bodo Jeruzalem imenovali GOSPODOV prestol. (On bo tam, vidite?) Tja se bodo stekali vsi narodi (Aleluja!), h GOSPODOVEMU Imenu v Jeruzalem, in ne bodo več sledili trmi svojega hudobnega srca.

77 To je, ko bo to mesto maziljeno. To je, ko bo ta novi Jeruzalem maziljen. In vsi narodi mesta… Tam v Razodetju v 22. poglavju je rečeno, da se vrata ponoči ne bodo zapirala, ker tam ne bo noči. In vsi zemeljski kralji bodo prinašali svojo čast in slavo v to mesto. Njegovi zidovi bodo iz jaspisa in sardskega kamna, iz dvanajstih različnih kamnov; in dvanajst vrat bo iz enega trdnega bisera, ki bo pred vsakimi vrati. Tam ne bo nobene potrebe po svečah. Tam ne bo potrebna sončna svetloba, ker bo Jagnje, ki bo sredi mesta, Luč. In On bo vodil Svoje ljudstvo v večno življenje. Na voljo bosta dve drevesi, ki bosta stali na vsaki strani reke in bosta za ozdravljenje narodov. To je tisto maziljenje, ki bo prišlo, sveto mesto, ki se bo spuščalo iz nebes od Boga, prihajajoč na zemljo.

78 Oglejmo si sedaj, kaj bo v tem času. Oh, ali vam je všeč? Za minuto odprimo Izaijo 65. (Preveč je dobro, da bi to preskočili. Preveč je dobro, da bi to izpustili. Morda je malo prevroče, toda samo pojdimo naprej.)

Izaija 65, poslušajte, kaj se bo zgodilo v tem času. In samo vprašaj se, grešni prijatelj, če si lahko privoščiš, da bi to zgrešil. Izaija 65, začnimo s 17. vrstico. Vsi poslušajte, bodite pazljivi. To je v času Milenija, ko je Najsvetejše maziljeno.

Kajti glej, ustvaril bom novo nebo in novo zemljo, prejšnje reči ne bodo več prihajale v spomin, ne bodo več prišle do srca.

Da, veselite in radujte se na veke tega, kar bom ustvaril: kajti glej, ustvaril bom Jeruzalem za radost,…

(»Ustvaril bom Jeruzalem.« To je novi Jeruzalem.)

…njegovo ljudstvo za veselje.

Kaj je maziljenje? Gospodovo veselje. »Ustvaril bom Jeruzalem za veselje in njegovo ljudstvo za veselje in Jaz se bom veselil v Jeruzalemu.« Kralj na prestolu, na kraljevskem veličastju, na prestolu, večnem prestolu in večno ljudstvo z večnim veseljem v večnem mestu. Oh, moj!

Radoval se bom z Jeruzalemom in se veselil nad svojim ljudstvom, v njem ne bo več slišati glasu jokanja ne glasu tarnanja.

Tam ne bo več otročiča, ki bi živel le malo dni, ne starca, ki bi ne dopolnil svojih dni, kajti kdor bo umrl star sto let, bo umrl mlad, kdor pa ne bo dočakal sto let, bo veljal za prekletega.

Zidali bodo hiše in v njih prebivali, zasajali vinograde in uživali njihov sad.

Ne bodo zidali, drug pa prebival,…

(To je, če vi umrete in vas vaš sin nasledi.)

…ne bodo sadili, drug pa užival, kajti kakor so dnevi drevesa, bodo dnevi mojega ljudstva, moji izvoljenci bodo uživali delo svojih rok.

Ne bodo se trudili zaman, ne rojevali za naglo smrt, saj bodo potomstvo GOSPODOVIH blagoslovljencev - in njihovi potomci z njimi.

Preden bodo klicali, bom odgovarjal,…

(To je veličastno maziljenje izza kerubov.)

…ko bodo še govorili, bom usliševal.

Volk in jagnje se bosta skupaj pasla, lev bo jedel slamo kakor govedo in kača bo imela prah za svoj kruh. Ne bodo škodovali ne uničevali na vsej Moji sveti gori, govori GOSPOD. (Ali lahko to zgrešite? Ne.)

79 Ponovno se vrnimo na to in Izaija ponovno govori v 11. poglavju, od 1. do 9. vrstice. Poslušajte, kaj tukaj še enkrat pravi, ko je dobil vizijo po tistem, ko je videl ženo, način, kako bo delovala v zadnjih dneh - torej, Izaija 11,1:

Mladika požene iz Jesejeve korenike, poganjek obrodi iz njegove korenine. (Kdo je to bil? Kristus.)

Na Njem bo počival GOSPODOV Duh: duh modrosti in razumnosti, duh svéta in moči, duh spoznanja in strahu GOSPODOVEGA.

Navdihoval ga bo s strahom GOSPODOVIM, da ne bo sodil po videzu svojih oči, ne odločal po sluhu svojih ušes.

Pravično bo sodil siromake, pošteno bo branil stiskane v deželi. Udarjal bo deželo s šibo svojih ust, z dihom svojih ustnic bo pokončeval krivičnika.

Pravičnost bo pas njegovih ledij, zvestoba bo pas njegovih kolkov.

Volk bo prebival z jagnjetom in panter bo ležal s kozličem. Teliček in levič se bosta skupaj redila, majhen deček ju bo poganjal.

Krava in medvedka se bosta skupaj pasli, njuni mladiči bodo skupaj ležali in lev bo jedel slamo kakor govedo.

Dojenček se bo igral nad gadjo luknjo in odstavljeni bo iztezal svojo roko v modrasjo odprtino.

Ne bodo škodovali ne uničevali na vsej Moji sveti gori, kajti dežela bo polna GOSPODOVEGA spoznanja, kakor vode pokrivajo morsko globino.

To je v tem novem Jeruzalemu, v tem novem… Poganjek se nanaša na Davidov poganjek. To je poganjek in potomec.

80 Torej, potem se pojavi Nevesta. Po sedemdesetih tednih se pojavi Nevesta v 19. poglavju Razodetja, od 1. do 16. vrstice. Ona prihaja s svojim Ženinom, z mogočnim Kraljem. (Oh, moj! Ne vem, če bomo obdelali vse ali ne. Enostavno dobiti to… V vsakem primeru preberimo samo del tega.) Tukaj bo prišla Nevesta, po tem, vidite. Ko se začne Milenij, potem se Kristus vrača z Nevesto. To je res! To je od 1. do 16. vrstice, 19. poglavje. In po teh stvareh - po tej stiski, po tem gorju, po Pečatih, po zlu, po izganjanju Satana, po vzpostavitvi Milenija… Poglejte.

Zatem sem zaslišal kakor močen glas velike množice v nebesih, ki je klicala: » Aleluja! Odrešitev, slava in moč je v našem Bogu, zakaj Njegove sodbe so resnične in pravične. Obsodil je véliko vlačugo, ki je pokvarila zemljo s svojim vlačugarstvom, in maščeval nad njo kri svojih služabnikov.«

In drugič so zaklicali: »Aleluja! Njen dim se vzdiguje na veke vekov!«

(To je stara cerkev, vlačuga. Njen dim se dviguje.)

Tedaj je štiriindvajset starešin in četvero živih bitij padlo na obraz in molilo Boga, ki je sedèl na prestolu, rekoč: »Amen. Aleluja!«

Od prestola pa je prišel glas in rekel: »Hvalíte našega Boga vsi njegovi služabniki, vi, ki se Ga bojite, mali in veliki!«

Potem sem zaslišal kakor glas velike množice…

(Poslušajte! Tukaj ste, cerkev. Potem ko je odšla gor v 3. poglavju, se ona sedaj tukaj vrača. Vidite? 6. vrstica.)

Potem sem zaslišal kakor glas velike množice, podoben glasu mnogih vodá in glasu silnih gromov, ki so govorili: »Aleluja! Zakaj Gospod, naš Bog, vladar vsega, je začel kraljevati.

(Aleluja! Poglejte! Sedaj prihaja Jagnjetova svatba. Tukaj prihaja ona!)

Veselimo se in radujmo ter Mu izkažimo čast, zakaj prišla je Jagnjetova svatba in Njegova Nevesta se je pripravila.

(Tukaj prihaja ona, tako Nevesta kakor Ženin.)

Dana ji je bila obleka iz čiste in bleščeče tančice.« Tančica so namreč pravična dela svetih.

In rekel mi je: »Zapiši: Blagor njim, ki so povabljeni na Jagnjetovo poročno gostijo! « Rekel mi je še: »To so resnične Božje besede.«

Tedaj sem padel k njegovim nogam, da bi ga molil. Pa mi je rekel: »Nikar! Služabnik sem kakor ti in tvoji bratje, ki ohranjajo Jezusovo pričevanje. Boga môli! Jezusovo pričevanje je namreč duh preroštva.«

Nato sem videl nebo odprto in prikazal se je bel konj. (Oh, moj!) Ta, ki ga je jezdil, se imenuje Zvesti in Resnični. Ta pravično razsoja in se bojuje.

Oči so mu kakor ognjen plamen in na glavi nosi veliko diademov;…

(S čim je On bil kronan? Kralj kraljev.)

…napisano pa ima Ime, ki ga ne pozna nihče, le On sam.

Ogrnjen je v plašč, ki je bil namočen v krvi. Ime mu je Božja Beseda.

»Na začetku je bila Beseda in Beseda je bila Bog in Beseda je postala meso in se naselila med nami.« Kdo je to bil? Jezus. »In Njegovo Ime je Božja Beseda.«

Na belih konjih Mu sledijo nebeške vojske, oblečene v belo in čisto tančico. (Slava! Tukaj prihaja.)

Iz ust Mu sega oster meč, da z njim udari po narodih. Pasel jih bo z železno palico in tlačil stiskalnico z vinom srdite jeze Boga, vladarja vsega.

Na plašču in na boku pa ima napisano Ime: Kralj kraljev in Gospod gospodov.

81 Kaj je bilo to? Njegovo ljudstvo Ga je pravkar kronalo za Kralja kraljev in Gospoda gospodov, ko se vrača v Svoj sveti tempelj, maziljen z Božjo prisotnostjo, da bi živel in vladal skozi Milenij s svojo Cerkvijo. Amen! Pojavlja se z mogočnim Kraljem, da bi zavzela svoje mesto na Njegovi strani, novi kraljevsko maziljeni tempelj.

Torej, šestkratni namen od Razodetja 6,1 do Razodetja 19,21 je izpolnjen. Poslušajte!

82 Sedaj ob zaključku, teh sedem Pečatov, sedem Trobent, sedem Čaš, tri gorja, žena, oblečena v sonce, izganjanje hudiča ali rdečega zmaja, vse to se dogaja vmes med tem časom, med obdobjem velike stiske. Ne pozabite tega. Vse stvari potekajo med tem časom in tukaj je šestkratni namen njegovega prihoda. Ali verjamete to? Kako veličasten čas je pred tistimi, ki ljubijo Gospoda. Povem vam, prijatelji, ne moremo si privoščiti, da bi to zgrešili. Nikar ne zgrešite tega na noben način. Bodite prepričani!

83 Torej, naslednjo nedeljo, če bo Gospodova volja, želim predstaviti, če mi bo On pomagal, natančno pokazati, kje je vsak od teh sedmih dni, kje se dogajajo, prinašajoč to isto stvar, kot sem jo danes in da postavimo teh sedem časov…, sedem dni…, sedemdeset tednov natančno, prav na mesto tega judovskega svetišča in pokažemo, kje natančno mi živimo tukaj na koncu, če bo Gospod pripravljen.

84 Ali Ga ljubite? Ali si lahko privoščite, da bi zgrešili nebesa? Mi smo na koncu časa! On prihaja, da bi naredil, kaj? Katera bo prva stvar, ki se bo zgodila? Preden se Jezus vrne na zemljo, katera bo prva stvar? Kaj bo s Cerkvijo? Vzeta bo. Ali se bo Jezus vrnil na zemljo in hodil okrog po grobovih ter se rokoval z očetom in mamo, govoril z vsemi nami tukaj in bi potem odšli gor? Ne! Na kakšen način bo to? Povem pa vam tole z Gospodovo Besedo, da mi, ki smo živi in smo preostali (1. Tesaloničanom, 4. poglavje) mi, ki še živimo in bomo ostali do Gospodovega prihoda, nikakor ne bomo prehiteli

tistih, ki so zaspali. Kajti zadonela bo Božja Trobenta; najprej bodo vstali tisti, ki so umrli v Kristusu; in potem bomo mi, ki živimo in bomo ostali, skupaj z njimi odneseni na oblakih v zrak, naproti Gospodu. Ujeti bomo v trenutku, kot bi trenil z očesom. V tem času… To končuje cerkvene dobe.

Potem se tu spodaj na zemlji Bog začenja ukvarjati z Judi.

85 Tam bosta dva preroka (11. poglavje, to bomo obdelali) - dva maziljena preroka kot sta Elija in Mojzes in jaz mislim, da sta to onadva. In prinesla bosta velika prekletstva, ko bosta videla, da so se združili in Rim je prelomil svojo zavezo (ta princ) sredi sedemdesetega tedna, ta zaveza z Rimom bo prelomljena, oziroma Rim jo bo prelomil z Izraelom in to bo povzročilo razpad gnusobe. In tam bo velika poplava, ko bo ostanek poganov, nespametna devica… Zmaj (Rim) bo izlil vodo iz svojih ust, da bi se bojeval z ostankom ženinovega semena, ki se drži Božjih zapovedi. Rim bo to storil.

86 Zveza cerkva se bo združila skupaj in pripeljala tudi Jude v to zvezo in jih ponovno vrnila nazaj na njihovo čaščenje v templju v… Tako govori Gospod iz Svetega Pisma in oni bodo imeli svojo lastno cerkev.

Kaj so oni sedaj? (Pravkar sem to ujel. To je sveže.) Oni so sedaj priznani kot narod. Ali je tako? Vendar še nimajo tempeljskega čaščenja. In ko bodo vzpostavili čaščenje v templju, bo Cerkev odšla. Bog se bo ukvarjal z Judi kot z narodom. In potem ko bodo vstopili v to zavezo, jo bo Rim sredi sedemdesetega leta prelomil - tri leta in pol, on bo prelomil to zavezo z njimi in povzročil, da se ta grozota opustošenja razširi vse do dovršitve. Potem bo on preganjal tako protestante kakor Jude in v tem času se bosta pojavila ta dva preroka in preklela zemljo, da ne bo dežja v dneh njunega prerokovanja in priklicala bosta ogenj iz nebes ter vse drugo. Samo počakajte. Veliko stvari nas tukaj čaka, da se jih naučimo.

87 Oh, kako velik je Bog! Kako milosten Oče. Prijatelji, naj vam povem kot vaš pastor: vi se ne zavedate, pod kakšnim privilegijem živite. Vi se tega ne zavedate. Obstajajo mnogi veliki ljudje, tam je veliko svetnikov, tam je na tisoče svetih ljudi, ki so umrli v preteklih letih, z Duhom izpolnjeni ljudje, ki bi želeli videti ta dan, v katerem vi živite. Naj vi in jaz izkoristimo to.

Na kaj še moramo gledati? Kaj še lahko storimo po vsem tem? Kam gremo? Kaj se bo zgodilo? Nekam moramo iti. Ne morete ostati tukaj ves čas. Vi lahko kosite vašo travo; naslednji teden mora biti ponovno pokošena. Da, dvakrat pred tem časom. Lahko vzgajate svoje otroke. Dajte jim kosilo, v času večerje bodo znova lačni. Nahranite jih pri večerji; naslednje jutro bodo znova lačni. Kupite jim par čevljev; če so takšni kot moji, jim čez dva ali tri mesece kupite še en par. Ta mesec jim kupite obleko; čez mesec ali dva jim kupite nova oblačila. Vidite? Ničesar ni, kar bi se nadaljevalo, nič ni stabilno, ničesar ni, kar bi lahko obstalo.

Ne hrepenite po praznem bogastvu tega sveta,

to tako hitro razpade.

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

te nikoli ne bodo prešle!

Čas je poln hitrih sprememb,

nič na zemlji ne more ostati nespremenjeno.

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

držite se Božje nespremenljive roke!

Držite se Božje nespremenljive roke!

Držite se Božje nespremenljive roke!

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

držite se Božje nespremenljive roke!

Poslušajte!

Ko se naša pot konča,

(On nam bo dal vedeti, kdaj je konec!)

če smo do Boga iskreni,

naš pravičen in svetel dom v slavi (to maziljeno mesto),

bo gledala naša vzhičena duša!

Držite se Božje nespremenljive roke!

Držite se Božje nespremenljive roke!

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

držite se Božje nespremenljive roke!

Ne hrepenite po praznem bogastvu tega sveta,

to tako hitro razpade.

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

te nikoli ne bodo prešle!

Držite se Božje nespremenljive roke!

Držite se Božje nespremenljive roke!

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

držite se Božje nespremenljive roke!

Medtem ko sklanjamo naše glave, če Ga nikoli niste prijeli za roko, ali ne boste tega storili sedaj?

Držite se Božje nespremenljive roke!

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

držite se Božje nespremenljive roke!

88 Mlada dekleta, ve ste sedaj lepe mlade punce. Vaši lasje so lepi, vaša lica so rožnata. Ampak da veste, to bo trajalo samo do jutri, ko bo to izginilo. Kako lahko vemo, da se naslednji teden žuželke v zemlji ne bodo prehranjevale s temi ljubkimi rožnatimi lici?

Mladi brat, ti si močan - velik, močan, mišičast. Ti imaš velika pričakovanja. Toda čez nekaj časa, že jutri, bodo ti kodrasti lasje izpadli in tisto, kar bo ostalo, bo osivelo. Ta velika močna ramena se bodo sključila in žuželke bodo pojedle roke in telo. Vrnile vas bodo nazaj v prah.

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

te nikoli ne bodo prešle!

Držite se Božje nespremenljive roke!

Držite se Božje…

(Ali ne boste iztegnili rok in se oprijeli Njegove roke?)

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

držite se Božje nespremenljive roke!

Ko se bo ta pot končala (nekega dne se bo),

če smo do Boga iskreni,

naš pravičen in svetel dom v slavi,

bo gledala naša vzhičena duša! (Zakaj pa ne bi.)

Držite se Božje nespremenljive roke!

Držite se Božje nespremenljive roke!

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

držite se Božje nespremenljive roke!

89 Videl sem mnogo znamenitosti, skoraj 31 let sem izza te pridigalnice. Videl sem razne prizore, videl sem veličastne prizore. Najbolj žalosten prizor, ki sem ga kdaj videl v svojem življenju - in videl sem sestradane otroke na ulicah in videl matere, kako prosijo za košček kruha - toda najbolj žalosten prizor, ki sem ga kdaj videl, je takrat, ko

človek, ki bi moral biti Božji sin, umira brez Božjega spoznanja.

90 Spominjam se neke ženske, ki je nekega večera stala med vrati te cerkve, se smejala in mi rekla: »Jaz ne bi pustila niti svoji kravi, da bi imela takšno religijo, kot jo ima on.« Za manj kot eno uro sem bil poklican v bolnišnico. Čudovita ženska, stara okrog 22 let, je kričala: »Pripeljite tega pridigarja sem.« Mislim, da je bila po veri katoličanka.

Ko sem prišel tja, je sestra dejala: »Prepozni ste, brat Branham. Umrla je pred petimi minutami.«

Dejal sem: »Ali jo lahko vidim?«

Dejala je: »S kričanjem vas je klicala, njene zadnje besede so bile: ›Pripeljite tega pridigarja, brata Branhama.‹«

Njen mož je bil tam, vpijoč: »Molite za njo! Molite za njo!«Dejal sem: »Sedaj je prepozno.« Potegnil sem pokrivalo navzdol. Imela je zelo velike rjave oči, prelepa ženska, z majhnimi pegami po obrazu, z bujnimi lasmi, zelo privlačna. Tako je trpela, da so ji pege na obrazu izstopile kot mozolji. Njene oči so bile tako nabrekle v očesnih votlinah, nekako takole.

Seveda, njeno drobovje in ledvice so delovale, kar pomeni… Pri vseh se to dogaja, ko umirajo, pri večini. In ona je bila tam v takšnem stanju. Imela je odprta usta in njene trepalnice so napol prekrivale njene rjave oči. Nikoli ne bom pozabil tega. Na misel mi je prišla ta pesem:

Ne hlepi po bogastvu tega sveta…

91 Stal sem ob nekem človeku v Port Fultonu, ki je umiral. Poklicali so me k njegovi postelji. Ko sem neke noči molil z njim tu ob oltarju, je objel neko žensko. Dejal sem: » Umakni svoje roke s te gospe.«

On je dejal: »Vodim jo h Gospodu.«Dejal sem: »Toda ne s svojimi rokami okrog nje. Ne verjamem v takšne stvari.« Postal je jezen name in odšel skozi vrata. Pozneje sem odšel k njemu, ko je umiral. Pogledal me je v obraz ter dejal: »Nikar ne moli zame, brat Bill. Jaz sem izgubljen. Z mano je konec.« Dejal je: »Vse kar sem kdaj dosegel, je izginilo.«

92 Stal sem ravno tu zunaj ob tem vogalu, na majhnem mestu nekega dne, ob nekem človeku, ki me je poklical k svoji postelji, ko je umiral. Dejal je: »Vedno sem želel to in ono.« In je dejal: »Toda nikoli nisem služil Gospodu. Mnogokrat sem se vzdržal, da bi šel k oltarju.« Dejal je: »Brat Branham, moli, da bi Bog odvrnil mojo malo deklico od stvari, ki sem jih sam počel. Morda bi ona lahko naredila nekaj za Gospoda.«

Dejal sem: »To ni mogoče storiti, brat. Stvari, ki bi jih ti moral storiti, so izgubljene.«

93 Sedel sem ob človeku in gledal, kako se je boril s hudiči 24 ur. Dejal je, da hudiči sedijo ob njegovi postelji z verigami, ovitimi okrog njegovega vratu. Dejal je: »Nikar ne dovoli, da me dobijo.« Kričal je in držali so ga v postelji. Vpil je: »Tam stoji. Ali ga ne vidiš? Prihaja po mene.« Predolgo je zavračal Boga. Imel je hleve polne sena, polno pšenice, lepe tekmovalne konje. In leto dni pred tem je preklel Boga v obraz, udaril svojo ženo, ker je odhajala v Tabernakelj. Ali veste, kaj se je zgodilo? V njegov hlev je udarila strela, ubila njegove konje ter požgala seno. In človek je umiral pod nekakšnim urokom, odganjajoč hudiče od sebe.

94 In en moj stari prijatelj (tam čez stoji v slavi), je prišel do konca svoje poti. Dejal sem: »Ali odhajate, oče?«

Dejal je: »To je to, Billy.«

Vprašal sem: »Kako je?«

Dejal je: »Vse je v redu.« Dejal je: »Pripelji otroke pred mojo posteljo.« Položil je svoje stare slabotne roke na vsakega od svojih otrok in jih blagoslovil. Povedal je svojima sinovoma, rekoč: »Dvignita moje roke; dvignita jih, kot sta to storila Jozuet in Kaleb.« In spraševali smo se, kaj je hotel reči. On je dejal:

Srečen dan, srečen dan,

ker je Jezus opral moje grehe!

Naučil me je, kako naj gledam in molim,

in živim v veselju vsak dan.

Mi moramo priti do nekaterih od teh stvari, prijatelji. Vsak želi jesti dobro hrano, voziti lep avtomobil, imeti najboljše stvari, ki jih lahko imamo. Jaz vam ne zamerim. Vse to je v redu. Bog želi, da bi vi to imeli…

Ne hlepi po bogastvu tega sveta,

To tako hitro razpade.

Gradite svoje upe na večnih stvareh.

One nikoli ne bodo prešle!

Dvignite roke, medtem ko pojemo.

Držite se Božje nespremenljive roke!

Držite se Božje nespremenljive roke!

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

držite se Božje nespremenljive roke!

95 Medtem ko stojimo, se obrnimo in rokujmo z nekom ob nas. Čez nekaj trenutkov bomo nadaljevali s službo. Toda želim, da se ozrete okrog sebe, medtem ko prepevamo drugo kitico te pesmi.

Držite se Božje nespremenljive roke!

(Storite to, očetje! Storite to, matere!)

Držite se Božje nespremenljive roke!

(Storite to, najstniki! Storite to, hčere! Storite to, bratje!)

Gradite svoje upe na večnih stvareh,

držite se Božje nespremenljive roke!

96 Ali ste srečni zaradi Njega? Recite: »Amen!« Vsi ki Ga ljubite, recite: »Slava Gospodu.« Vsi ki verjamete, da boste vstopili v to četverokotno mesto, dvignite svoje roke. (Oh, samo za minuto, dokler traja pesem.)

Zvezan sem za to čudovito mesto (Kako že gre?),

ki ga je Gospod pripravil za svoje,

kjer bodo vsi odkupljeni iz vseh dob,

peli slavo okrog Belega prestola.

Včasih čutim domotožje za nebesi,

in za slavo, ki jo bom tam zrl,

kakšno veselje bo to,

ko bom videl svojega Odrešenika,

v tem čudovitem zlatem mestu.

(Ali vam ni to všeč?)

Zvezan sem za to čudovito mesto,

ki ga je Gospod pripravil za svoje,

kjer bodo vsi odkupljeni iz vseh dob,

peli slavo okrog Belega prestola.

Včasih čutim domotožje za nebesi,

in veselje, ki ga bom tam zrl.

kakšno veselje bo to,

ko bom videl svojega Odrešenika,

v tem čudovitem zlatem mestu.

Ali Ga ljubite? Potem…

Vzemi Jezusovo Ime s sabo,

otrok žalosti in gorja.

To ti bo dalo veselje in udobje,

vzemi Ga, kamorkoli greš.

Plemenito Ime (plemenito Ime), o kako lepo!

Zemeljsko upanje in nebeško veselje.

Plemenito Ime (plemenito Ime), o kako lepo!

Zemeljsko upanje in nebeško veselje.

Torej, nikar ne pozabite na naslednjo nedeljo zjutraj, ob 9:30; in potem bomo poskušali, če bo Božja volja, da bi dobili čas in imeli molitev za bolne. Naslednjo nedeljo zjutraj ob 9:30.

Priklanjamo se Jezusovemu Imenu,

Padimo z obrazom navzdol pred Njegove noge.

Kralja kraljev bomo kronali v nebesih,

Ko se naša pot konča.

Plemenito Ime (plemenito Ime), o kako lepo!

Zemeljsko upanje in nebeško veselje.

Plemenito Ime (plemenito Ime), o kako lepo!

Zemeljsko upanje in nebeško veselje.

Samo poslušajte naslednjo kitico:

Priklanjamo se Jezusovemu Imenu,

kot ščit pred vsako zanko,

ko se skušnjave množijo okrog vas,

samo vdihni to sveto Ime v molitvi. (To bo vse rešilo!)

Plemenito Ime (plemenito Ime), o kako lepo! (O, kako lepo!)

Zemeljsko upanje in nebeško veselje.

Plemenito Ime (plemenito Ime), o kako lepo!

Zemeljsko upanje in nebeško veselje.

In sedaj predajam službo pastorju. Brat Neville bo imel svojo zaključno besedo, oziroma karkoli bo povedal.